

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **пуномоћници оштећених Наташа Кандић, Славица Јовановић,**
- **сви оптужени и**
- **браниоци:**
 - **адвокат Звонимир Здравковић – бранилац оптуженог Љубана Деветака,**
 - **адвокат Бранкица Мајкић – бранилац оптуженог Милана Девчића,**
 - **адвокат Игор Олујић – бранилац оптуженог Милана Радојчића,**
 - **адвокат Војислав Вукотић – бранилац оптуженог Жељка Крњајића,**
 - **адвокат Јасмина Живић – бранилац оптуженог Дарка Перића,**
 - **адвокат Бранко Лукић – бранилац оптуженог Радована Влајковића, а који ће на овом претресу мењати и адвоката Ђорђа Калања браниоца оптуженог Радисава Јосиповића,**
 - **адвокат Гордана Живановић – бранилац оптуженог Јована Димитријевића,**
 - **адвокат Слободан Живковић – бранилац оптужених Стојановића, Бачића и Николаидиса, а који ће на овом претресу мењати и адвоката Миладина Живановића – браниоца оптуженог Миодраг Димитријевића и**
 - **адвокат Бранислава Фурјановић – бранилац оптужених Косијера и Стевановића.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес ЈЕ ЈАВАН.

Главни претрес се наставља у 09:45 часова.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се испитивање сведока Андрије Балића врши путем видео-конференцијске везе остварене са Жупанијским судом у Вуковару, а у присуству судије Јадранке Курбел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците ко је од судијских помоћника у суду у Вуковару?

СУДИЈА ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Дошла је госпођа Ивана Рамић и она је овде у судници код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

И судијског пуномоћника Округног суда у Београду Иване Рамић.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Балићу, да ли ме чујете?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Чујем. Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши подаци од оца Марина? Шта сте по занимању?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Сад сам умировљеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Умировљеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер. Година рођења 1947., је ли тако?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште садашње?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Слатина, Коладорска 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете рећи да ли сте у сродству или у завади са неким од њих: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нисам у сродству са никим нити у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са оптуженима несродан, није у завади.

Господине Балићу, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: И да ништа од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

Пред овим судом се води кривични поступак против ових 14 лица које сам малопре прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је дешавање у месту Ловас, октобра и новембра месеца 1991. године у којим догађајима је страдало 69 цивила хрватске националности и предмет оптужбе је напад на Ловас, противзаконита затворања, убиства цивила у самом месту и догађај на тој детелини која је била минирана и страдање цивила у том догађају.

Испричаћете суду шта је у вези овога Вама познато и пред нама се налазе три Ваше изјаве, једну сте дали у Окружном суду у Осијеку 05.02.1993. године, другу сте дали 11. и 12.03.1996. године истражитељима Хашког тужилаштва и ова трећа изјава је пред Жупанијским судом у Вуковару 17.06.2004. године.

Због јавности овог претреса испричаћете оно што је Вама у сећању од ових догађаја, а после тога ће Вам учесници овог поступка постављати питања. Изволите.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да ли да почнем од напада на Ловас или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, из тог периода, значи почетак октобра 1991. године?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: 10.10. нешто после 7 сати почело је гранатирање Ловаса. Супруга, ја и кћерка Полак Флоријан и његова супруга и Ивица Ђаковић смо се склонили код мене у подрум. Чули

смо пушкарање вани, пуцање, гранате су падале и онда смо чули да је неко дошао у двориште и звао мене по имену да изађем из подрума. Нисмо одмах изашли али су поновили да ће неко бацити бомбу ако не изађемо, онда сам ја изашао, у дворишту је био Грковић Милан и Мирко Лупић. Они су рекли да се не морам ништа плашити, да изађемо сви ван, изашли смо на улицу, тамо је био Милан Радојчић, онда овај како се зове Воркапић и још неки су били, не могу се сад имена тачно сјетити. Рекли су нам, мени су рекли да ставим белу крпу на капију као да је кућа прегледана и кад они оду да ћемо ми моћи ићи у кућу и остати у кући. Међутим, кад су они отишли с прека, преко пута је један био униформисани са пушком и рекао је да не идемо унутра него да идемо горе у Задругу тако да су нас тамо затворили. Били смо затворени, касније су пустили жену и дете пустили су кући, ја сам остао затворен горе у канцеларији. Целу ноћ смо тамо били док ујутру није дошла опет нека војна полиција и ко ли и тако да смо остали тамо затворени. Сутрадан сам видео да ми доводе жену тамо у Задругу јер она је пре радила у кухињи у задрузи тако да су је довели да мора кухати. Били смо тамо затворени неколико дана, онда су ме пребацили у кухињу да радим, после тога сам пребачен опет у радиону радити. Тако је било, радио сам и онда сам до 17.10., 17.10. смо позвани да останемо после посла горе у селу, да ће нам Деветак нешто објаснити, да нам има нешто рећи. Међутим, кад су нас доводили у Задругу у двориште све су нас претресли, узели су нам све што имамо ако има неко ножић и не знам шта све, поставили су на двориште клупе, митраљез је био постављен горе на трему како ми кажемо и морали смо тамо сједети.

Касније дошао је Љубан Деветак и рекао да ће издвојити оне који имају радну обавезу, који раде у кухињи, радиони и тако. Међутим, почели смо излазити, он је рекао «не ја ћу одредити ко ће изаћи», тако да је не знам колико њих, једно 15-ак издвојио, ја сам са осталима остао сједети на клупи, онда нам је речено ако буде и ову ноћ каже снајпер тукао по њима да ће они нас побити тамо.

Касније навече почело је малтретирање и оно већ пред вече кад смо дошли и кад смо сједели долазили су неки питали којешта и тукли, имали су и неке жиле, пендреке и тако којешта и тако смо провели цијелу ноћ, нисмо могли спавати, мало-мало неког су одвели и тако нису нам дали ни на WC. Тако је било до ујутру, цијелу ноћ смо преседели. Ујутру је почело испитивање, водили су неке унутра,

мислим да су првога Луку Балића одвели, кад је изашао ван био је сав изобличен и онда су га још вани почели тући. Онда су почели издвајати из, са клупа дизати и то је било тукли су све редом, ја сам добио само ударац са овим пендреком по уху, морали смо и викати да су Хрвати којешта, то су нас тјерали да говоримо. Цијелу ноћ је митраљез био пред нама, нисмо смели мрднути. Затим, после тога испитивања и мучења било је људи који су кржави били од, овај Бођанац је био убоден ножем у бутину, и овај Туркаљац су, звали брицу да га ошиша, имао је дугу косу. Кад га он није могао ошишати онда је један од, не знам тачно ко је узео нож, ухватио за косу и ножем му је одсекао косу, одрезао косу.

После су кад су то завршили рекли су да ћемо ићи, мислим да су рекли брати кукурузе и виноград, то ја се тачно не сећам. Постројили су нас у две колоне и кренули смо изван кроз капију, ишли су, један вод је био војске и иза нас су ишли неки у неким другим униформама који су дошли дан прије, њих нисам ни видио прије у селу. Кренули смо доле низ централу тамо како ми зовемо према излазу из села и кад смо дошли до окуке оне тамо где је Циндрићева кућа, чули смо да је Бошко Бођанац рекао «ја не могу даље» и онда је ја сам чуо да је неко рекао каже «сад ћу ја теби помоћи», тако у том смислу нешто и чули смо пуцањ и кратки рафал и он је само јекнуо али ми се нисмо смели окретати се. Кад смо дошли до оне пољане била је дјетелина тамо, онда су нам рекли да се постројимо и да се ухватимо за руке и да идемо горе према Јакшином винограду тамо и да трљамо ногама по дјетелини. Отишли смо горе, ништа се није догодило, онда су нас окренули да идемо према «Економији». Кад смо кренули горе овај вод војске је био горе на цести а ови у овим униформама маскирним неким они су били иза нас. Овамо нас је водио из села кад смо из отале кренули овај Рендулић Милан и Илија Кресовић је био међу њима. Е, када смо кренули према «Економији» исто морали смо трљати ногама по дјетелини, ја сам био на десној страни више горе, онда сам чуо да је једна мина експлодирала и неко је викнуо «мине». Ми смо који смо стигли полегали на дјетелину а оатраг су по нама почели пуцати. Кад више нису могли никога валда погодити рекли су да устанемо и да поново кренемо. Међутим, чуо сам да је онај ваљда заповедник тог вода што је био рекао то су одскочне mine немојте да иду даље погинућемо сви. Ипак је онда рекао да устанемо и да се повучемо према цести. Кад сам ишао према цести доле видео сам да

има људи доле леже погођени, кржави, спустили смо се доле, опет смо полегали али они су тражили да идемо даље, међутим ови нису дали. Затим, ја сам доле лежао крај цесте у том каналу, био је Милко Кесер крај мене и он је рекао, звао ме чикица, каже «Чикица ајмо бјежати». Рекох, «Куда ћу бјежати не знам». А овај заповедник тога вода је рекао да ће морати неко ићи вадити mine и када ми је овај рекао да идемо бјежати, рекох «Куда ћу напред су mine, ако идем напред погинућу у mine, а овамо он каже ако останемо побиће нас. Ја сам кренуо ипак пузати тим каналом и отишао сам горе до погона, боровски је онда био погон тамо, док се ови нису смели ваљда устати и док неки су ишли одмах mine вадити. Тамо сам лежао, прошао сам нико није пуцао на мене јер ме нису ваљда видели и тамо сам лежао до навече док су ови касније вадити mine чуо сам галаму и чуо сам да је једна мина експлодирала, касније сам чуо да је то Стипо Пеулић нагазио.

После сам, цијело вече сам лежао и настојао сам се касније по ноћи вратити у село да видим шта је са женом и кћерком које су остале тамо. Вратио сам се некако али нисам отишао кући него код мог оца који је био болестан, био је шлогиран. Тамо сам био два дана док није супруга моја донела њему јест, онда сам се њој јавио и онда сам мислио куда ћу и шта ћу. Она је питала горе шта ја да радим, Фрањо је тад њој рекао каже «неко он дође радити само код нас» кад се било мало смирило. Ја сам се сутрадан пријавио горе и после сам био распоређен опет радити у овоме у задрузи у радиони и после сам пребачен на утоваривач, с њим сам радио, утоварао репу, кукуруз и те ствари, жито је било просуто из силоса и то сам морао утоваривати мада никад нисам радио са тим утоваривачем. Тако је било све до 21.11., онда ми је дошао, дошли су ми јавити да ми је отац умро и да ће га они сахранити, одвезли су ме кући, сахранили смо оца и настојао сам после радити опет на утоваривачу.

После нисам био, не знам колико малтретиран, јер сам стално радио на «Економији». Једино сам имао ту радну обавезу, једанпут ми се десило да је гума била пробушена и за то су ме окривљавали мада мени се чинило као да је неко посекао намјерно. И радио сам на томе све док нисам 24.11. изашао из села кад су дозволили, одвозили су нас у Шид. Спавали смо једно време код Флоријана Пољака и Јулке, код женине тетке а неко време смо спавали и у нашој кући и сваку ноћ смо чули да ударају меци по кући. Онда сам, једно јутро сам

питао, там је био онај пункт њихов, рекох «Зашто пуцате», каже «Снајпер има код вас на тавану», па су ме тјерали да идем на таван, они су били с пушкама на готовс чекали. Међутим, ја сам ишао наместит само цреп, није ништа било, није нико пуцао и тако је било до 24.11., а онда Мађари ови што су били мобилизирани они су с нама контактирали и рекли су нам да они не могу нас више заштитити, да опет преузимају власт та полиција та што је била у Ловасу и ако икако можемо да идемо тако да смо то једно јутро кад су рекли да ће возити ишли смо тражити пропуснице, онда смо рекли да не требају пропуснице, купили смо нешто ствари мало што смо могли и отишли смо у Шид.

У Шид су дошли на станици опет неки тражили су особне, одвојили су мушкарце, ја нисам био међу њима јер сам отишао, од брата жена ми је тамо била у Шиду, отишао сам видети код ње да ли можемо доћи док не буде шинобус ишао. Кад сам се вратио чуо сам да су и ове пустили и онда су нас, укрцали смо ствари у шинобус до Бељине, тамо на оном мосту су нас зауставили, опет су нам тражили особне податке и то малтретирали, говорили «Идите Туђману, у вас не требају такве ствари», затим смо отишли у Бељину, из Бељине смо некако се пребацили се до Тузле и тамо смо од Карикаса добили аутобус који нас је одвезао у Загреб.

То би било укратко то што се сада могу сјетити. Иначе, кажем било је малтретирања, један смо дан, то је било пред пад Вуковара мислим, купили су нас 15-ак који смо морали купити папире по целоме центру тамо и чекали смо да се врати Љубан Деветак, наводно је био негде на састанку да видимо шта ће с нама. Већ је био полицијски сат, ми смо тражили да нас пусте кући, међутим, морали смо још мало чекати, онда нисам видео да је дошао Љубан али су нас ипак пустили да одемо кући и да се ујутру опет јавимо. То би било то што се сада могу моментално сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сада ће странке да Вам постављају питања, кренућемо од тужиоца. Изволите тужиоце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан господине Балићу. Ја заступам оптужбу у овом случају. Поставићу Вам неколико питања ради разјашњења одређених околности а у вези с оним што сте изјавили данас, односно у току Вашег ранијих саслушања у три наврата. У изјавама које сте раније давали Хашким истражитељима и у Жупанијском суду у Осијеку између осталог сте навели да су пре ових

несретних догађања односи међунационални у Ловасу били добри, коректни, да је неколико, како Ви кажете, Срба пре ових догађања раније изашло из села где нису били у моменту напади на село ту и да је све то тако било до догађања у Товарнику, напада на Товарник, о покушају преговора да се преда оружје. Само ми реците да ли остајете при томе што сте рекли ово што сам парафразирао у Вашем исказу да не бисте поново причали целу ту причу?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, остајем при томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То јутро кад је био напад рекли сте били сте у подруму, изашли напоље и да сте ту затекли неколико Ваших мештана, ту сте препознали Грковић Душана, Мирка Рудића, касније напољу у дворишту Девчић Милана, Зорају Слободана, Милана Радојчића и Лазу Танасића. То је Ваша изјава, једна од изјава коју сте дали раније. Да ли остајете при?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Јесте тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада сте рекли да Вам је Милан Девчић рекао да останете ту да само ставите неку белу крпу на двориште да би се видело да је кућа већ претресена?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је проблем?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Је, тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците. Само моменат.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Извините, примедба је да се предочава исказ у делу који је мењан кроз исказе које имамо, тако да молим тужиоца да предочи на ту околност све исказе које је сведок дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком делу је мењан?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Мењан је у делу где је Милан Девчић рекао да се баца бела плахта преко ограде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није мењан, то је речено и у Трибуналу, то је речено у суду у Осијеку и у суду у Вуковару.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: '93. и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, која је то?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Друга страна, '93.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево исто речено да је Девчић Милан.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Оппростите, само тренутак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то мењано?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Трибунал, друга страна '96.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту мењано?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када сам изашао из подрума у задњем дворишту наше куће, видео сам Душана Грковића и Мирка Рудића, локалне Србе, обојица су била у маскирним униформама, казали су нам да се смиримо и да ништа не бринемо, само треба да пребацимо неко бело платно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читајте до краја, Милана Радојчића, Бору Зорају, Милана Девчића.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, него је спорно да их је видео на улици, али није Милан Девчић му рекао да баца бело платно, то је моја примедба, зато што тужилац цитира само из једног исказа у који је другачије, а данас је сведок рекао да му је Грковић рекао да баца бело платно. Па само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац му предочава за белу траку да је рекао у исказу пред судом у Осијеку.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја само молим да је у два друга исказа рекао да је Грковић и Рудић, а и данас је то потврдио, па и то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињање присуства Милана Девчића је у свим изјавама било, сем данас што сведок није могао да се сети, тужилац му је то предочио, а ово за белу, кад дођете на ред за ту белу крпу питаћете.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А уз то само примедба, бранилац ставља примедбу у моменту док ја постављам питање не знајући шта ћу ја даље да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мада сматрам да није битно, али када је већ бранилац интервенисао, то сам и намеравао, значи у изјави коју сте дали пред Окружним судом у Осијеку, рекли сте око те ситуације и те беле крпе да вам је то рекао Милан Девчић, а Хашким истражитељима да сте поменули другу двојицу, не помињући Милана Девчића. Е сад само то да видимо, да ли се можете сетити ко вам је конкретно рекао да ставите ту белу крпу на двориште? Да ли сте ме чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас тужилац ко вам је то рекао да ставите ту белу крпу?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја се сада моментално не могу сјетити, њих је било тамо кажем четири, пет и не могу се точно сетити који је рекао да метнемо, углавном је речено да ставимо бјелу крпу на

капију, да је кућа прегледана и да чекамо да они оду и да ћемо, онда можемо ићи натраг, у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Такође у изјави пред истражним судијом Окружног суда у Осијеку, између осталог сте рекли да сте у дворишту затекли људе у маскирној униформи, униформи бивше ЈНА и униформи полиције. Да ли можете само да нам определите који су то људи били у униформи ЈНА, који у маскирној униформи, а који у униформи полиције, ако се можете сетити, у том тренутку у том вашем дворишту и на улици када сте изашли?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Знам да је Мирко Рудић имао јакну ону СМБ, Грковић је, не могу точно, мислим да је имао ову маскирну, и вани је, сад ја не знам који је био у полицијској униформи, не могу се сада точно више сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте тада да су ту биле четири особе са четничким ознакама, и да је пред њима са рукама подигнутим у вис био ваш комшија, сусед Ковачевић Мијо.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ковачевић Мијо је дошао да, кад смо ми изашли ван, онда је он дошао, он је мој сусјед и дошао је прикључио се нама кад смо изашли на улицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад бих вас само молио мало прецизније ако можете да нам определите, рекли сте да су вам ови домаћи мештани рекли да останете ту, да будете кући, а да су вам ови други, како ви кажете четници, у четничким униформама рекли не кући, него да идете у Задругу. Временски како се то догађало, да ли су били присутни ови домаћи Срби када су вам ови други рекли не кући него у Задругу?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Кад су ми рекли да причекам, да ставим ту бјелу крпу на капију и да чекам да они оду, и кад они оду да се вратимо у кућу. Ми смо причекали, кад су се они удаљили преко је стајао, рекао сам, један који је рекао да не, не идете ви у кућу, идете горе у Задругу. Он је имао неку униформу, имао је ознаку на капи, то смо видели кад нас је водио горе, четничку, ону кокарду, како се зове код вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам, нисам добро чуо, та ознака на капи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кокарда, рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кокарда, извињавам се нисам чуо. Тада сте рекли да сте крећући се према задрузи тамо, видели да горе куће Златка Краљевића, Ивице Грчанца, Луке Марића, Јосе Божића и Андрије Мартиновића.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, видио сам да гори црква, била од овога Краљевића је горила, Луке Марића исто нешто је горело тамо, да. Је, горело је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испред куће Андрије Мартиновића на око тридесетак метара, рекли сте да сте видели мртво тело једног мушкарца и да сте касније сазнали о коме се ради?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте стигли у Задругу, у ранијим исказима између осталог сте рекли да вам се обратио један четник и рекао да су их ослободили од Усташа, да је за то најзаслужнији Жељко Крњајић, да ће срушити цркву, саградити нову православну цркву и тако даље. Да ли је то тако, да ли се тога сећате, и остајете ли при том делу вашег исказа?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, да, остајем при томе, кад су нас постројили, кад су нас довели у Задругу у двориште, рекли су да су они дошли ослободити село, и да неће више бити, нема више каже културе, уништили су нам цркву и направиће нам нову цркву, тако је точно нам један рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Даље наводите да су у једну од канцеларија уводили и испитивали Јосипа Јовановића, Флоријана Пољака, Златка Краљевића, Паву Антоловића и да су та испитивања вршили Љубан Деветак, а нешто касније се придружио и Жељко Крњајић?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Је, водили су их на испитивање. Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи тог дана?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Они кад су се вратили рекли су нам ко их је испитивао, и онда смо чули да је Крњајић ишао негде да се ранио пиштољем сам и да су га наводно морали одвести некуда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи још један пут вас питам ако можете да се сетите да ли је то испитивање за које сте од ових што су испитивани чули ко их је испитивао, да ли се то догађа тог дана када су ушли у Ловас ове оружане јединице, када сте били у задрузи, значи тог првог дана?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Је, тога првог дана Паву су Антоловића испитивали, одмах после подне, водили су га тамо у хангар гдје су

комбајни били и тамо чули смо јаукања и то, а касније су кад су нас затворили горе, онда су водили њих преко у, там ди је кухиња у старој згради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Надаље сте рекли да су неко распоређивање по радионицама и канцеларијама вршили Предојевић Душан и Милан Радојчић, то касније нисте помињали. То распоређивање тих затвореника који су ишли на саслушање, да су вршили Предојевић и Милан Радојчић.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Продановић. Био Продановић и, они су их водили доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вероватно је онда. Да ли постоји то лице Предојевић Душан?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Молим, нисам вас разумио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли постоји то лице, да ли је постојало то лице под именом Предојевић Душан?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Предојевић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, онда је очигледно нека техничка грешка у куцању.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Био је Продановић Ђуро, он је водио доле исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Даље, сутрадан описали сте како је дошла некаква војска и да сте видели између осталог да су довели Петра Бадањак који је био како сте ви рекли, јако изубијан, као и још неко лице. Значи сутрадан 11.-ог, да сте видели та изубијана лица?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, ујутру рано дошао је аутобус наводно сам од ових чуо да су то, војна полиција је била и неки «Бјели орлови» тамо. Е с њима, они су наводно из Шида, дошла је с њима и ова Марија Видић и она је била први дан рањена и била је у Шиду ваљда на, углавном да је била с њима, да су је они довели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Око поднева такође сте рекли да сте видели да су довели браћу Жељка и Дарка Павлића и да су видљиво били претучени.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да вас је Љубан Деветак позвао и рекао да радите у кухињи и помажете својој жени, јел то било тог следећег дана 11.-ог?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Жена ми је причала после, да је она молила Љубана Деветака да мене као пусти да радим доље, међутим Ђуро Продановић и ко је био с њим, не могу да се сјетим сада, нису ми одмах рекли, онда је она поново молила и онда су дошли по мене и рекли су да је Љубан дозволио да радим у кухињи са супругом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да сте ту радили до 16.10, у кухињи?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Тако нешто, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте за то време док сте радили у тој кухињи, видели да ли имате непосредна сазнања или сте евентуално чули од других да се ту доводе неки људи, ваши мештани и да се премлаћују, туку, физички малтретирају на разне начине?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: За то време у кухињи нису доводили док смо ми радили, нису у кухињу доводили, нису били малтретирани, бар у кухињи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на другим местима у оквиру те Задруге, радионица, двориште?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја се не сећам да је баш у кругу радионице до 18.-ог, било, јер били су горе затворени у подруму опћине, ови, јел били су овога Жељка, не знам сад којег Жељка или којег Павловића кад су њих довели, једино тај дан, и онда су их после одвезли тамо у опћину у подрумима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да вас потсетим да сте у тој изјави истој, између осталог рекли да су људи најпре испитивани у кухињи а потом њих двадесетак претучено у кухињи и у дворишту, наводећи Луку Балића, Марина Мађаревића, Марка Видића и Бошка Брђанца.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: То је било 18.-ог, кад су нас на минска поља тјерали, оно јутро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 17.-ог, кад сте се одазвали том позиву и сви кренули у двориште Задруге, рекосте да сте приликом уласка тамо претресани и тако даље. У које доба дана је то било?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па то је било негде придвече, око пола пет, пет, не знам точно колико је сати било, углавном још је дан био кад су нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тог дана 17.-ог, увече видели у том вашем окружењу ту где сте били затворени Љубана Деветака, Девчића, Радојчића или некога другог од ваших мештана Срба и да ли вам се неко обратио?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Јесте, Деветак је дошао, рекао сам, касније и рекао да се издвоје они који раде у кухињи и радиони да ће ићи тамо, да ће их он одвести некуда, међутим кад смо почели излазит онда је, од којих смо радили, рекао «не, ја ћу одредит ко излази» и он је одредио, и одвео њих кажем једно петнаестак, не знам ни ја колко је точно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је поред њега том приликом био још неко од ваших мештана, или неко од ове друге војске коју ви, припадника ЈНА или ових других, како их већ називате?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па били су ови сви који су дошли тај дан у тим униформама, то су неке неугледне маскирне униформе биле, које нисмо ни видели до тад, они су били тамо и они су кажем поставили горе пушкомитраљез и, за њих се сјећам, а кога је још било не могу се точно сјетити, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте у току ноћи између 17.-ог и 18.-ог док сте били сви ту у том дворишту, да сте били изложени разно разном физичком малтретирању. Да ли је вас неко?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја нисам био изложен малтретирању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате ко јесте од вас присутних ту у дворишту?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па знам да су одводили Пољака Флоријана, водили су овога Јосипа, како се он зове, не знам сад, водили су и Ивицу Ђаковића, и још неке, не могу се сјетити точно имена свих који су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су се након повратка њиховог ту са тог испитивања на њима могли уочити било какви трагови тог физичког малтретирања, повреда или томе слично?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па жалили су се сви да су добили, рецимо Флоријан је рекао да су га по стомаку тукли, имао је маснице на стомаку, показао је и тако и овај видио сам код Ивице Ђаковића, ови који су били ближе мени, била нас је пуна канцеларија, нисмо ни могли се кретати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, да ли има неких сметњи у?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нема сметњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми немамо сада слику, не видимо вас.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Код нас има слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад се појавила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да се на било који начин међусобно ови који су вас чували, ословљавају и да ли сте запамтили неко име или надимак или томе слично ту ноћ између 17.-ог и 18.-ог?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: А ту нас је чувао, неки, ја не знам, то су дошли тај дан, знам да је неки мали био, не знам како су га звали, јер нисмо могли ми с њима контактирати, углавном су нам само претили и још је онај реко каже шта ти хоћеш ту, каже Усташе то је одувек било српско село, то сам чуо да су рекли. Иначе овако ја их нисам познао ове који су ме чували, једино ови који су долазили по нас, по ове дечке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је познато да је ту ноћ било захтева а потом и да се од вас или од неких од вас одузимао новац и неке вредне ствари или накит или томе слично?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ту ноћ није, али пред минско поље је било, па онда смо морали дати све новце и све што смо имали, рекли су нам да нам више неће требати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, ја сам вас питао значи у ноћи између 17.-ог и 18.-ог, па онда подразумева се и у јутарњим сатима 18.-ог.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ал ви мене мјешате, ви сте мене питали кад су нас чували док смо били у канцеларији затворени, да ли су нам одузимали ствари и ко нас је чувао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисмо се очигледно разумели, ја сам вас питао за вас који сте чувани у дворишту задруге, ту ноћ између 17.-ог и 18.-ог?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ту ноћ нам нису узимали ствари, једино знам да је ујутру да су дошли и кад су нас оно на минска, прије него што ће нас тјерати, узели су нам све, рекли су дајте сви новце или шта имате и што је вриједно да, и то су нам узели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ујутру 18.-ог изузев ових који су вас ту ноћ чували, да ли долази још неко од припадника тих разних војски које су биле ту, односно да ли неко од ваших мештана кога сте ви видели, или се тога сећате? Ујутру, значи 18. пред одлазак из дворишта.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: 18.-ог ујутру су, кажем ови су почели тући нас, био је тај Петроније, био неки Боксер су га звали, мислим да је био, рекли су да је муслиман, ја не знам како су се звали, углавном била је то екипа једна која је изводила из колоне, уствари са клупа дизала, водили су унутра на испитивање, и вани су онда тукли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су том приликом тада у дворишту били присутни ови остали, како ви кажете војници ЈНА или неко од ваших домаћих мештана?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не знам да су били баш у дворишту, али су унутри испитивали Љубан Деветак и не знам ко је био унутри још.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте то јутро виђали ту, било унутар Задруге да сте видели да је прошао, ушао и да је ту био Радојчић или Девчић или неко од других ваших мештана?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја се не сећам сада ко је све долазио, јер кад су нас почели малтретирати нисмо могли ни видети више ни ко улази ни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам се неко обраћа пре поласка, изласка из дворишта, да ли вам се неко ту обраћа и ако се обраћа шта вам каже?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па једино је мени се обратио тај што су га звали Боксер, сад он ме питао, не знам да ли је то згодно да кажем, шта смо ми Хрвати, ја сам му рекао да смо сви ми то, е онда ме ударио пендреком иза уха и отишао је даље, тако да није мене извео пред тамо да, нисам више малтретиран, док нису, једино на минско поље потјерани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте у овим својим ранијим изјавама рекли да вам је тад, то јутро речено да идете брати грожђе.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да определите ко вам је то конкретно рекао, не можда по имену него по присутности, врсти униформе, или неко, онога кога ви познајете?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Касније, кад је дошао тај један вод војске, и још је један био, ја не знам шта је, нешто је био по чину, рекао је да му је негдје један војник ваљда у тенку страдао, шта ли, и да ћемо ми сада ићи брати грожђе или кукуруз, точно не могу се ја сјетити. Али кажем био је тај један, они су били у овим униформама, оним сиво-маслинастим и ови што су били у тим униформама, кажем неке маскирне, али јако неугледне неке боје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте то јутро видели ту Љубана Деветака, да ли вам се он на било који начин обратио и да ли је евентуално некога издвајао из те ваше групе или не?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја не сјећам се да је то јутро, углавном су, одводили су унутра, кажем, тако да ми нисмо видели ко их испитује,

како их испитује, углавном све раде унутра, ми смо били вани, они су били унутри, у кухињи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад кад треба да изађете из тог дворишта, да ли вам то неко командује или вам каже како, на који начин да се поређате, постројите, да изађете, да ли, ко ту одређује и наређује да се изађе из дворишта?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па не знам ја ко је то, то су ови, тај вод војске, они су рекли да се постројимо, и тако смо ми у две колоне кренули, они су били поред нас, а иза нас су ишли они, у тим маскирним униформама, док смо дошли доље испод, у дол тамо, е онда су рекли да ми изађемо са стране, а они су били у средини ако би неко пуцао, каже да ми будемо први на мети, и тако смо ишли до минског поља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад стижете до тог минског поља, идете тим главним путем да кажем, тим путем којим се долази из Товарника у Ловас, је ли тако?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, из Ловаса се излази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: До Економије, прије Економије то је до пола пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је и у ком тренутку командовао, наредио да се скрене са пута у ту њиву где је била та детелина?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не знам ко је наредио јер ја сам био више на зачељу, напред је то наређено и преносили су редом да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам вас добро разумео рекли сте да су напред били ови војници у сиво-маслинастим униформама, а позади ови што су у маскирним униформама?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте зашли у то поље детелине, да ли знате ко је наређивао како то првобитно да се крећете, рекли сте да идете прво попреко њиве, горе према том воћњаку, да ли знате ко је то наредио и у ком тренутку?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја знам да, рекао сам да сам био више одтрага, и да су они од напред нама преносили то, ја не знам ко је точно наредио, нисам чуо точно ко је наредио, али кажем оно што је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам мислио персонално, него у смислу припадништва једној или другој оружаног формацији?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Оппростите, нисам разумио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи рекли сте иду ови војници у сиво-маслинстој униформи и иду ови у маскирној униформи коју сте ви описали као што сте описали. Ја вас питам да ли евентуално сте чули или видели ко је од припадника једне или друге ове оружане формације, значи ових војника у сиво-маслинастој униформи или од ових у маскирној униформи наредио или казао како да се крећете попреко те њиве горе према том воћњаку?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Кад су нас престројили овамо на ту дјетелину, онда је овај вод војске отишао цестом горе, а нама су онда после ови што су дошли, што су ишли за нама они су нам говорили куда да идемо и како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вам је, кад сте стигли горе до врха и ништа се није догодило, како ви то описујете, и сад треба да се престројите да бисте ишли тамо према фабрици «Борово», да ли знате ко је то наредио? Мислим не лично него.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Они који су били иза нас они су викали сад се окрените и идите на ону страну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад сте се поредали тако како сте описали, и сад крећете према тој «Борово» фабрици, да ли сте видели, да ли знате на којој удаљености се ови што вам наређују крећу иза вас?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па нисмо се ми смели окретати, чули смо и отрага да вичу иза нас али нисмо се смјели окретати, они су само рекли гледај напред трљај ногама и држали смо се, морали смо се држат за руке и ногама трљати по дјетелини и ићи напред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том поретку у којем сте били, кретали се према «Борову», где сте се отприлике ви налазили, до цесте, у средини или горе до воћњака?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, ја сам се налазио вишље горе, према овом Јакшином винограду, не знам колко, није пуно било још иза мене, то је кажем вишље горе сам био, даље од цесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити ко је био поред вас, мада сте то већ раније рекли?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па био је овај, како се зове Јосип, јел Лукетић, не био је овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Блажо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Раније сте рекли да су били Славко Лукетић и Паво Шимуновић, сад.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Паво Шимуновић, Блажен, знам да су га звали Блажен, Паво Шимуновић и тај Лукетић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су вам рекли да се крећете по тој њиви и да ногама, померате ноге по тој детелини лево-десно, да ли сте ви знали или претпоставили о чему се ту, зашто то радите, која је сврха тога?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па чујте, кад су нам рекли да трљамо ногама доле, знали смо да нешто има, мислим нисмо ми видели али знали смо шта нам слиједи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели овог Вашег мештанина, како је дошло до активирања једне од тих постављених мина у тој детелини? Да ли сте видели тај тренутак и како је до тога дошло? Или сте само евентуално чули само експлозију и ништа више?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: На овој страни гдје сам ја био горе на том ту није било мина испред нас, него је био овај ужи појас доле према цести, он је био доље, ја нисам видио како је активирана, само сам чуо да је мина активирана и одмах су почели пуцати на нас, ми смо пољегали доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је престала пуцњава, шта се онда догађа? Да ли Ви видите да је неко повређен, убијен, шта се догађа након што је престала та пуцњава?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Након што је престала пуцњава викали су да устанемо да идемо даље. Међутим ми нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, ко вам је рекао да устанете и да идете даље?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па викали су одостраг, ја не знам ко је рекао. Ови што су били иза нас они су викали стално устаните и напред идите даље. Онда смо ми касније кад су ови горе војска кад су они ваљда бојали за своје да ће они погинути од мина рекли «устаните и полако се повуците доље», и кад сам се повлачио доље видио сам да има озлеђених, доле су лежали људи кржави, не знам, било је од мина, било је и од метака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви видели неког од ваших мештана настрадалих кога сте могли препознати по имену?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па чујте, људи су лежали доле, ја не знам ко је ко био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте се Ви извлачили и покушали да побегнете, како сте нам то већ описали, да ли евентуално при томе видите шта се догађа међу том војском доле око пута и на путу?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па видио сам горе је био, овај, мислим да је он био водник, један који је говорио да ће се ићи вадити mine и то и знам да су они били горе, а већ данас, више се нисмо смјели ни окретати лежали смо доле у каналу, а овај горе је рекао да ће се ићи вадити mine и ми смо пољегали доле, само онај који је одређен да иде вадити mine тај је устајао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај који је то рекао, коме припада? Да ли овој војсци у сиво-маслинастој униформи или овим другим које сте Ви описали маскирним?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Сиво-маслинастој униформи је био горе на цести.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, нисам чуо. Да ли сте евентуално приметили да се у току тог Вашег повлачења и свих тих дешавања на путу појавила некаква возила и некаква друга војска?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја сам пузао по каналу, то је доста дубок канал и тамо испод једног моста и тако да нисам чуо, јесам возило неко долазило је али не знам шта се дешавало јер ја сам отишао, кажем, горе и тамо сам лего испод моста и оно шипражје је неко било и тамо сам лежао. Чуо јесам да неко виче и чуо сам кажем доле да је мина једна активирана и тамо сам лежао до навече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте у својој изјави у суду раније да Вам је жена причала након одласка ових људи из дворишта и Вас тамо ка том већ сада знаном минском пољу, да је он наредио Вашој жени да почисти, очисти трагове крви ту где се све то дешавало?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, супруга ми је дошла ујутру 18-ога, нормално морала је доћи на посао у кухињу, међутим дошао је овај Седлар и рекао да неће данас радити и одвео је преко пута у стару Задругу. Кад је то све завршило онда је дошао по њу, кад су нас одвели на минско поље и онда је Љубан Деветак наредио да брише ту крв да очисти двориште. Она ми је причала да је то било пуно крви, тамо је било и косе, то су онеме Јоји, Јосипу Туркаљу ишчупали и тако да је она морала то све очистити, јер било је тамо и круха и које чега, људи су кад су ишли с посла узимали крух па су носили кући, међутим нису могли отићи кући, тако да свега је било кажем, и све је било криво и још су је после ови зафркавали каже «шта сте ви то радили, јесте ли ви ту неке пилиће клали».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За то време док сте Ви били у задрузи и радили у тој кухињи, значи од 10. - 11. до овог минског поља, каква

непосредна сазнања имате или сте посредно сазнали нешто од других, шта се за то време дешавало у Ловасу, да ли је ту било некаквих затвора, испитивања, саслушања, малтретирања и убистава људи, мештана Вашег села?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па причало се да је било, чули смо да су били затворени неки доле у овоме, у опћини у подруму, да су неке одводили тамо у кућу овога Боре Кесера тамо и чули смо да је први дан убијено неколико људи. Мислим ја особно нисам видио кад је неко убијен и то, али кажем то сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је било убистава људи и малтретирања у времену од момента кад је заузет Ловас до касније, до минског поља и неко време после тога?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па чуо сам да су неке одводили, испитивали, да су их малтретирани, да су их, причало се по селу. Ја кажем ја не знам точно, нисам био присутан нигде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Између осталог сте рекли да је у локалној хијерархији Љубан Деветак био главнокомандујући јер су се сви њему обраћали и он је спроводио главна испитивања у кући Боре Кесера, углавном је боравио тамо, ту је била смештена станица милиције и његова канцеларија и да су се на том месту обављала испитивања заробљеника, а да је повремено долазио и боравио у канцеларији месне заједнице која се налазила у центру села, да ли је то Ваше непосредно сазнање или сте то чули, како рекосте «причало се»?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па то сам чуо и кад смо морали купити папириће тамо смо увек били испред месне заједнице и тамо је он долазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте након свих ових догађања опредељивали по имену и презимену и броју оне људе који су страдали у минском пољу, па су у две Ваше изјаве појављују ту разлике између имена и презимена оних људи који јесу или нису. Ја бих Вас питао о тим разликама јер је питање извора Вашег сазнања како сте Ви дошли до тих сазнања било да су тачна или не у вези са бројем и именом људи који су страдали на том минском пољу?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па кад сам се вратио на посао поново после минског поља онда се причало ко је погинуо и нормално знало се, неки су рекли ови, неки оно, а касније смо имали списак знали смо ко је погинуо, кад се установило после, кад смо изашли из села и касније се све то сазнало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте за све то време, и ако јесте, реците нам када и којом приликом видели се лично и контактирали са Љубаном Деветаком, Девчићем, Радојчићем и Крњајићем, за сваког од њих понаособ?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Са Крњајићем нисам, Љубана Деветака сам виђао долазио је у кухињу и Радојчић је тамо исто био у кухињи долазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли су они и ако јесу какву униформу свако од њих носио? Кажем да ли су, ако јесу какву?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја се сад униформе точно не могу сјетити али долазили су у овој сиво-маслинастој највише, а Љубан Деветак је знао долазити и у цивилу. Мијењали су они униформе и ознаке чак су неки мијењали на капама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Милана Девчића виђали и у каквој униформи, пошто сте у једној од Ваших изјава пред судом у Вуковару рекли да сте га видели у полицијској униформи?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Милан Девчић, он је био у полицијској униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пре свих ових догађања Ви добро познавали ову четворицу ваших мештана?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па, познавао сам Љубана Деветака, познавао сам ове, па мислим све сам их познавао овако, а нисмо, не знам у којим односима били овако. Неки су ишли са мном и радити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви или било ко од Ваше родбине било када имали какав сукоб, свађу или неспоразум или било шта са овом четворицом или њиховом родбином?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нисам имао сукоб никад с никим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте у току свог исказа између осталог код ових одвођења у канцеларију горе у задрузи и саслушања и малтретирања навели сте имена њихова, сад да Вас питам да ли знате непосредно или сте чули по којем критеријуму су људи одвођени горе на саслушање по имену и презимену, један, други, трећи? Да ли знате неки разлог зашто баш ти, а не неки други?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не знам никакав разлог за критериј по којем су одвођени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добар дан господине Балићу, ја сам адвокат Звонимир Здравковић и браним Љубана Деветака у овом поступку пред овим судом. Имам само пар питања. 10.10.1991 године да ли сте Ви уопште видели Љубана Деветака тога дана?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: 10.10. нисам га видео.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли сте имали контакт било какав у времену од 10.10. до 24.11. када сте напустили село како сте рекли преко Шида, Бијељине итд., да ли сте имали, да кажемо лични или особни контакт, ако јесте по којим сте питањима разговарали и да ли Вам је Љубан издавао нека наређења итд.?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па нисам особно с њим никад имао контакт, тако долазио је тамо у кухињу и само оно издавао је наређења ако нешто треба припремити и тако, а овако нисам имао.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли је кухиња радила у оквиру Земљорадничке задруге?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Јесте.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли знате ко је био директор Задруге у то време?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Директор Задруге? Ја мислим, е сад не знам точно ко је био, мислим да је Радојчић водио Задругу, нисам сигуран.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми, да ли је Ваша супруга добијала плату за то што је тамо била куварица?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: А ми смо добијали неке бонове само оно на крају мјесеца за ту радну обавезу али никаква овако плаћа није била.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: И само, 17.-ог на 18.-ти, кад Ви задњи пут виђате Деветака ако га уопште виђате?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Видео сам га кад је дошао издвојити они петнаестак људи.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А када, у које време је то било?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па то је било негде после пет сати кад су нас унутра увели у здругу, у задружно двориште и затворили капију.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: 17.10., је ли тако?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: 17.10. да, предвече.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ја сам лично закључио да је дошло до неспоразума кад Вас је питао једно, а Ви сте одговарали друго. Ви кажете да је Љубан Деветак испитивао поједине људе, да ли их је испитивао 10-ог или 17-ог на 18-ти или и 10-ог или их уопште није испитивао?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја нисам био присутан испитивању али кажу да је унутри у задрузи био 18-ог ујутру испитивао.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ко Вам је рекао да га је он испитивао?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: То су ови који су излазили ван.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли знате на које околности?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Балићу, Бранкица Мајкић адвокат Милана Девчића. Ја ћу Вас само кратко питати, с обзиром да сте 1993 године говорили да је у селу формиран кризни штаб, па ако можете о томе када је формиран, колико је лица било у кризном штабу и да ли је било наоружања?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја не знам колко је било у кризном штабу формирано лица јер ја нисам био присутан, а имали смо нешто на страже кад се ишло тамо је било пар пушака наоружања које је војска касније узела. Кризни штаб је формиран када је било оно, кад су они полицајци убијени у Борову селу, онда смо се ми организирали, у ствари тај кризни штаб је организирао као страже на излазима из села.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је било инцидента у самом селу Ловас пре формирања кризног штаба?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па инцидента неких није било колко ја знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли су Вам познати случајеви када је запаљен штагаљ Ловрић Рајка?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато да је запаљен салаш Тодоровић Љубише?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Салаш? Мислите на циглану горе?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да. Циглану и салаш.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја не знам, не сјећам се ја тога.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато да је бачена бомба у двориште Боже Девчића?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Питала бих Вас само, с обзиром да сте у изјави 1996 године споменули да је Ваш син и син Марице

Новаковић био припадник Збора народне гарде, да ли Вам је познато да је још неко из Ловаса био у Збору народне гарде?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па било је неких који су били али они су били у Вуковару колко ја знам, а мој син није био припадник Збора народне гарде, он је био, мислим као оно у те драговољне страже смо се организирали, он је исто ишао на те страже, касније је био доље са оним тенком што су имали и онда је под овим, заповједник му је био овај полицајац из Илока, а не у Збору народне гарде.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Само још једно питање. У исказу 1996 године, рекли сте да је Милан Девчић касније постао шеф станице милиције у Ловасу, да ли Вам је познато кад, колико касније у односу на 10.10.?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па не сјећам се ја када је постао, знам да су они организирали тамо ту полицијску постају али не могу ја точно знати кад је.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте познавали покојног Милорада Воркапића?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Јесам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато да ли је он имао неку функцију у селу?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па не знам да је имао функцију неку, не сјећам се.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Хвала Вам пуно. Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добар дан господине Балићу, адвокат Игор Олујић бранилац Милана Радојчића. Ја бих се наставио на колегиницино питање, рекли сте, на постављено питање сте одговорили о неком тенку који је коришћен у јединици у којој је био Ваш син, да ли је нешто везано за Ловас или?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, није то везано за Ловас, то је у Ловци, оно што је било ја не знам.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: У ком месту, како кажете у Ловци?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ловка код Илока је то.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Хвала. У свом исказу 1993 године сте рекли да је «оружје које је скупљено покупила полиција», на коју полицију сте мислили?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Оружје које је скупљено? Није, оружје које је било.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Извините, само да Вам цитирам Ваш исказ из 1993 године, «тражено је да се преда оружје, међутим претходно је полиција однијела све оружје из села, а тко је имао ловачку пушку тај ју је и предао», која је то полиција?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја не знам, полиција, знам да је дошла Југословенска армија и узела је ово са економије што је било пар пушака које је Задруга имала за своје стражаре које су биле тамо.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: А да ли је хрватски МУП скупио неко оружје из села Ловас?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Хрватски МУП, не знам.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Није Вам познато?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Рекли сте да је након 10-ог у задрузи када сте били дошла војна полиција или у данашњем исказу, или нешто слично, како сте дошли до закључка да је војна полиција дошла у Задругу?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па имали су, имали су оне бијеле, како се зову, упртаче.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: И колико их је било?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја не знам точно колко их је било, углавном аутобусом су били дошли, још су ови чуо сам да ови коментирају зашто су дошли тако рано, што су нас чували.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Је ли то било 10-ог?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, то је било 11-ог ујутру.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: А је ли пун аутобус био тих са белим упртачима или колико их је било?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па било их је, било је и са бијелим упртачима, а било је и овако који су изашли.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Јесу ли комуницирали са вама који сте били затворени у задрузи?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Не?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, они нису комуницирали са нама, ми смо били горе затворени само, то је мало повише канцеларија оданде где смо били затворени па смо видели све шта се дешава доле у дворишту.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Реците ми у свом исказу који сте давали Тужилаштву Међународног кривичног трибунала сте рекли да је у

испитивању учествовала и особа по имену капетан Љубо, да ли Вам је та особа непосредно позната?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па то смо у кухињи кад сам радио чуо да га зову капетан Љубо.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Јесте ли упознали ту особу? Јесте ли је видели?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па виђао сам га тамо да је долазио. Нормално у кухињи кад смо радили тамо су сви долазили.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Како је он изгледао, да ли можете да га опишете?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па то је мало сада, прошло је пуно времена не би сада могао да га опишем.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Је ли био висок, низак, мршав, дебео?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Вишљи је, онако је био виши, нормалне грађе, не могу се сјетити точно његовог изгледа.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Када сте напустили село, 24.11. сте рекли да сте напустили, у новембру?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Рекли сте да сте тражили пропуснице да изађете из села.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, рекли су да ћемо моћи добити пропуснице, ја сам отишао горе по пропусницу, то је било у кући мислим Брајковића.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: А ко је издавао пропуснице?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Издавала је једна из ЈНА мислим да је нека, али нису, одустали су од тога зато што је пуно људи хтјело изаћи па су рекли нећемо давати пропуснице ићи ћете у аутобусе, имаћете пратњу до Шида, тако да ја нисам добио пропусницу него смо без пропуснице ишли, водили су нас.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Даље од бранилаца, изволите.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Балићу, Бранко Лукић адвокат, бранилац Радована Влајковића. Колеге су Вас до сада детаљно испитале тако да сам ја скратио своја питања само на две области, па бих Вас молио да потврдите да ли сам ја исправно разумео. Значи ради се о 18.10.1991 године, Ви говорите о формацијама које су ту биле присутне и да ли је тачно да су ту били по Вама четници, формација у сиво-маслинастим униформама и једна формација у маскирним униформама?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, било је тако, неки су имали оне кокарде, а били су ови у сиво-маслинастим и било је у маскирним.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Само, да ли је међу тим припадницима који су имали, дакле носили маскирне униформе било разлике, да ли сте то могли да приметите или су сви били једнообразно обучени?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па било је разлика, различитих униформи, нису биле баш све исте.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Пошто из овога произилази друга област и брзо ћемо да завршимо. Молим Вас да се сконцентришете на минско поље након експлозије мине. Ви сте се са тога минског поља извукли живи, здрави, хвала Богу, али кажете да сте то урадили захваљујући томе што сте се заклонили за рањене специјалце, па хоћете да нам кажете колико је тих рањених специјалаца било у том минском пољу? Ја ћу да Вам кажем на страници 10 изјаве коју сте дали Трибуналу у Хагу кажете, «Успео сам да побегнем са места страдања јер су ме покривали специјалци ЈНА који су лежали на земљи».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не рањене, него лежали на земљи.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ево сад онда да нам објасните да ли се ради о рањеним специјалцима или само о специјалцима који су лежали на земљи?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, не, не, нису, ја не знам да сам изјавио да су ме покривали како то пише ту ја не знам, ја знам да сам кад смо се повукли доље да је овај њихов, то нису специјалци били, то је био тај вод војске што сам ја рекао, они су, чуо сам да кажу да је њихов један војник рањен и зато они рекли су да не би ишли даље јер су одскочне мине да ће њих горе све побити, а не да су они мене покривали.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ја сам мислио да ли сте се, пошто се ради о преводу наравно, Ви говорите на свом језику па они то у Трибуналу преведу на енглески па онда са енглеског преводу назад тако да могуће је да дође до грешке. Међутим рекли сте да је један од припадника ЈНА рекао да не треба да наставите да се крећете по пољу јер међу рањеницима има и троје његових људи, то је на страници 9 исте ове изјаве, да ли сте Ви видели тројицу тих рањених људи униформисаних?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нисам, нисам ја видео, ја сам њега чуо да горе виче да има рањених, сад колко их је имо ја не знам точно.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, овде пише троје. Да ли сте Ви у том моменту видели те рањене униформисане људе када сте се извлачили?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нисам могао, нисам могао видит кад смо ми доље били у каналу, они су вишље, то је повишено горе цеста, нисам ја никога њих видио, само сам чуо да вичу нешто.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам господине Балићу, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли даље питања? Изволите.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добар дан. Адвокат Гордана Живановић бранилац окривљеног Димитријевић Миодрага. Молим Вас да ми кажете, ако можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Димитријевић Миодраг?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јована, уз извињење Јовану, а и господину Миодрагу. Ако можете да се сетите молим Вас кажите ми ко је стајао са Ваше леве стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак нешто сад није у реду. Ајдете онда да направимо паузу док ово траје.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11:15 часова, и биће настављен у 11:35 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 11:45 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље ко има питања?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добар дан поново. Бранилац окривљеног Димитријевић Јована. Ја бих Вас молила да покушате да се сетите тога дана 18. октобра кад сте били на пољу детелине да ми кажете ко је стајао са Ваше леве стране а ко је стајао са Ваше десне стране док сте били распоређени на том пољу детелине?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: С једне стране је био овај Јосип Лукетић, други је био тај Павао Шимуновић.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Павао Шимуновић, је ли тако? То су људи са којима сте се држали за руке?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да се сетите поред Лукетића или Паве ко је био ту још поред Вас у непосредној близини, ко је држао Паву за руку, ко је држао Лукетића за руку?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не могу се сада сјетити.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не можете да се сетите? Кажите ми молим Вас да ли сам ја добро разумела да се пут у моменту кад сте били окренути налазио са Ваше десне стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав пут, појасните мало то питање?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пут којим су дошли судија након што су се окренули на њиви да ли је био са његове десне стране?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Кад смо се кретали према минском пољу био је са лијеве стране пут.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, не господине. Налазите се на детелини већ, на пољу детелине, прешли сте једанпут поље детелине, неко вам је наредио да се окренете и Ви сте заузели нови положај, да ли је пут у том моменту био са Ваше десне стране?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Пут је био са лијеве стране.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Са леве стране? Хвала. Којом сте дошли претходно?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: С којом смо дошли која иде даље према главној цести за Товарник.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Она је била са Ваше леве стране?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: С леве стране.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Кажите ми где су се ти људи који су остали на цести налазили, значи са Ваше леве стране?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико су били удаљени од вас да ли можете да ми кажете?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па не знам тачно колико су били удаљени, то је повишена цеста, били су горе наспрам нас некако и мало иза нас можда.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да ми кажете колико је људи са Ваше леве стране још било до пута који су стајали у тој колони да ли се сећате, отприлике можда да ми кажете и ако не знате тачно?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Било их је доста али ја сам био на десној страни, на тамо је још било можда не знам колико, не знам да је било десетак иза мена, а на овој страни су били они остали.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли Ви са места на коме сте се налазили могли да видите људе који су били са Ваше леве стране?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Јесам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте могли да видите и људе који су били иза Вас са Ваше леве стране?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нисмо се смели окретати, ако се неко хтео окренути одмах се викало иза «иди напред, гледај напред».

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је неког иза ваших леђа било, да ли знате обзиром да сте били?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Иза наших?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Када су нас на дјетелину натјерали били су ови што су били у тим маскирним униформама неугледним што сам рекао они су били иза нас.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А иза ваших леђа?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Тај Милан Рендулић и овај.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Изволите, нисам чула опростите?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Кажем, с њима су били тај Милан Рендулић који је предводио и овај Илија Кресовић.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Илија Кресовић? Ја ћу Вас само замолити да ме Ви исправите ако сам ја нешто пропустила. У својим изјавама које сте давали до сада, ја сам закључила да сте спомињали неколико врста војски које су долазиле у Ваше место. Прво сте рекли да су дошли четници, говорим за 10. октобар први дан догађања у Ловасу. Након тога сте рекли да је тог истог дана у вечерњим часовима или ноћним дошао одред или вод, или како сте већ то

назвали полицајаца ЈНА и тенкови, а да је сутрадан дошао неки аутобус, значи 11-ог неки аутобус са неким другим униформисаним људима, аутобус је имао неке ознаке на себи. Да ли се тога сећате и да ли је то тачно што ја кажем?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Можете ли то мало да нам појасните?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Овај први дан ту је било, имали су, кажем они су били у ратним униформама који су први дан, а навече у ноћи сам чуо кад смо били доле чули смо да долазе тенкови и чуло се оно како улазе у село.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте да сте из кухиње, колико се сећам Вашег?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не из кухиње.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Где сте били затворени?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Него смо били затворени горе у канцеларији.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У канцеларији изнад?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: То је у једном повишеном делу на кату.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И да сте могли да видите кроз прозор то?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Јесте.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Видели сте шта, тенкове?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, тенкове ми нисмо видели али смо их чули да су дошли, чули смо да су ови што су нас чували причали да долазе тенкови и јутру раном зором је дошао тај аутобус а и дошли су ти полицајци и ови онда смо касније чули да су то ти «Бели орлови».

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кад је тај специјални вод ЈНА дошао који спомињете у свом исказу, специјалци ЈНА, спомињете и њиховог руководиоца, капетана неког?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па то су рекли кад су на минско поље доводили да је то специјални вод ЈНА, кад су они дошли ја не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли су то ти људи који су претходних дана дошли које сте Ви видели и описали или неки потпуно нови људи?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па било их је ових који су тукли они су били већ и прије тамо, за ове специјалце не знам кад су дошли, нисмо се ми могли кретати по селу и гледати све кад ко долази нити сам знао ко је шта, кад смо чули да кажу.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Зато Вас сада молим да ми појасните кад сте кренули из дворишта Задруге 18-ог ујутру на бербу кукуруза или грожђа како сте рекли да идете, где су се те групације које сте описали да су дошле у село тачно налазиле у односу на вашу колону којом сте ишли?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Кад смо се кретали.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Извините господине, само да Вам помогнем. Значи, четници, значи «Бели орлови», значи полиција и специјални вод ЈНА, то су четири формације које описујете, где су се они налазили тачно у односу на колону којом сте се Ви кретали?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па нису они били присутни сви кад смо ишли на минско поље, него је био тај вод војске они су ишли, ми смо ишли у средини по цести, они су уз крај цесте ишли и задњи су ишли они у тим маскирним униформама који су дошли дан прије. Кад смо се спустили доле низ брдо у дол онда су рекли да ми идемо на крај цесте а војска је ишла у средину.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Е, сад тај вод војске који вас је водио која је то војска тачно од ових које сте описали, то су ови специјалци ЈНА или?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Наводно је била та ЈНА, не знам ја.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Наводно та ЈНА? Добро, хвала. Сад ми само кажите да ли сте видели можда, то Вас је тужилац већ и питао, али ја ћу просто да поновим можда то питање мало. Да ли сте видели можда осим што сте напоменули Милана Рендулића који је предводио, да ли сте видели још неког поред њега да предводи ту колону?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па не могу да се сетим да сам видео неког од ових, јер знам да је Милан Рендулић, Милана Рендулића су у задрузи поставили напред да он води наводно он зна пут.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте видели неког поред Милана Рендулића кога не познајете али просто да нам га опишете?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не могу сад да се сетим то описати.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте видели неког ко можда носи у тој колони која вас прати а која иде испред на челу значи колоне, некога ко носи шлем на глави?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не сећам се.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Угасите само тај микрофон. Имају ли оптужени питања? Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан. Молио бих сведока Андрију да каже да ли сам ја и којом приликом сам икада с њиме разговарао и о чему?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ниси разговарао са мном, видели смо се пар пута у задрузи у кухињи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Пар пута у?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Кад је у кухињи кад ме је, кад си дозволио да дођем у кухињу радити.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кад је кухиња почела да ради Андрија?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја не знам, супруга је одмах други дан доведена ујутру, то је било 11-ог.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Други дан кад су дошли ти, тај аутобус, камион, шта си већ рекао?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па да тај дан је ваљда кухиња отворена тако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сигуран си у то?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па онда је жена доведена и рекла је да ће кухати.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реци ми хоћеш ли бити добар да појасниш какве су то канцеларије изнад механичарске радионице обзиром да ја стварно не знам да тамо има канцеларије?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па како не знаш тамо је имао Јакша Пољак канцеларију, Милан Миљковић горе је имао радионицу изнад оне где су купаоне, горе су канцеларија и складиште резервних делова у новој згради оној где је радионица.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А обзиром да си Андрија у више наврата говорио раније, у ранијим својим изјавама да сам те ја испитивао, не знам 10-ог, па 11-ог, па се неком приликом и прикључио и Крњајић Жељко, да ли ти то сад негираш и даље остајеш код тих изјава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, није он тврдио да сте Ви испитивали њега него да је од људи који су испитивани тога дана чуо да сте испитивања вршили Ви и Крњајић Жељко. Сведок никад није.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам госпођо председнице из транскрипата које имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте Ви погрешно читали или закључили то је други проблем. Човек никад није тврдио да сте Ви њега испитивали.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам само пар примедби. Сведок је изјавио данас 17-ог да ме видео у том дворишту механичарске радионице, односно у том склопу, а 18-ог ме није видео. Ја одговорно тврдим да сам 18-ог био, а 17-ог нисам био, није могао да ме види. Исто ова његова тврдња да за прање дворишта од крви да сам наредио његовој супрузи да то уради то просто није истинито а имали смо овде и сведока који је сведочио да га је Никола Вуковић после минског поља натерао да чисти то двориште. Толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли даље питања од оптужених? Нема више нико? Оптужени Зоран Косијер, изволите?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Господине Балићу, реците ми колико је из Задруге вас кренуло према детелини, број?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не знам точан број али мислим да нас је било 60.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Оријентационо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте рекли?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Негде око 60-ак ја мислим.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Око 60-ак? Хвала. Кажите ми колико је било припадника оружаних снага који су вас пратили у оружаној пратњи?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја не могу тачно рећи.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Исто оријентационо?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Овде је био те војске у ЈНА један вод валда, ови не знам колико било их је, не знам колико тачно.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Је л' било отприлике један према један у односу на вас?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: У односу на нас?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ту негде кад су нас водили тако је некако изгледало да је било.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Значи, 50-60 вас и 50-60 ових?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не знам тачно.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро. Рекли сте данас да су у једном тренутку претстројили, да су оружана пратња били у средини а ви са леве и са десне стране, је ли тако?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Када поделите вашу колону на два дела то је 30. Није ли мало чудно да онда 30 остаје непокривених ових из оружане пратње?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја сам рекао да су ови ишли иза колоне неки исто, ови у маскирним униформама, а ови војска је изашла са страна.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро. Кажите ми је л' било успут негде контролни пункт према детелини, рампа?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Контролни пункт је био стално доље кад се спусти низ овај.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Овде иза детелине, је ли?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Молим?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Иза детелине или испред детелине?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па испред детелине. То је кад одмах се спусти доле низ брдо контролни пут да ли је био горе на «Економији» колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да сад ово појаснимо. Да ли је тај контролни пункт да ли сте прошли њега па дошли до детелине или је био после детелине?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Прошли смо га, јер то је било доле кад се спусти низ брдо тамо је био стално тај њихов контролни пункт, ту ко је улазио у село и кад ови пропусте горе на «Економији», онда долази ту на контролу.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми је л' Вам познато колике је ширине ова парцела детелине?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ширине?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ширине да?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па близу 50 метара мора бити.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Близу 50 метара? Добро. Да ли Вам је познат можда размер ваших руку или просечан размер људских руку?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, зашто то.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па када помножите размер руку пута 60 то дође 90 метара. Знате, да бисте морали да уђете још у кукурузе, што потврђује да се нисте држали господине за руке.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Како се нисмо држали за руке, ови што су стајали испред да су имали испружене руке или нешто, морате се држати за руке и бити на 10 метара.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Господине, држати се за руке је распон, а пружити руке напред пружити то је велика разлика. Рекли сте да сте ногама разгртали, је л' тако?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да разгртали, морали смо трљати ногама по дјетелини по земљи.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: И шта вам је речено када наиђете на?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Речено нам је да су усташе поставиле мине да тражимо мине ногама кад смо ушли на детелину.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Када, кад вам је речено, ко вам је рекао?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Кад смо ушли на детелину кад су нас натерали да се држимо за руке и трљамо ногама.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А рекли сте да вам је неко и у задрузи рекао да идете да разминиравате?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: То је било после када је мина ова прва експлодирала и кад су ови ишли рањени и убијени тамо.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро. Колико су били удаљени од вас људи из оружане пратње?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ко?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Колико су били удаљени људи из оружане пратње када су ушли у минско поље са вама, вама иза леђа на којој су раздаљини били удаљени?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Како би знао кад се нисмо смели окретати.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А колико сте Ви били испред њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је исто питање, немојте да вртите околу, човек каже да се нису смели окретати.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Они за ништа нису смели, госпођо председавајућа. Кажите ми господине какви су односи у селу између Вас и Ваших мештана? Колико сте цењени у селу Ловас?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не разумем шта хоћете да питате?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Колико Вас мештани села Ловас цене и поштују?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање за мештане Ловаса а не за човека. Идемо даље.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Није свеједно госпођо, овај човек није био на минском пољу, он препричава. Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко од оптужених питања? Добро. Господине Балићу, реците ми да ли је село Ловас дана када је био

напад било брањено село? Да ли је било неке организоване одбране Ловаса?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па није било неке одбране, ми смо само држали, кажем, страже на улазима у село, на пунктовима и био је основан тај стожер, како су га звали и долазили су ови, наводно је, то сам чуо долазио је неки капетан са делегацијом и поразговарали су и рекли су да не морамо ништа бринути. Кад су видели гробље да је то мешано, да нема разлике, каже «не морате се ви ништа бринути, биће све у реду», али неке овако организоване одбране није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у овој изјави коју сте 1993. године дали Окружном суду у Осијеку 05.02.1993. године поменули да је дошао један транспортер бивше ЈНА на «Економију» и да су узели оружје и то нешто ловачких пушака?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да то је било што је било горе на «Економији» и ја сам требао ићи то вече на стражу, међутим кад сам дошао рекли су ми да је дошао један транспортер из правца Товарника да је купио оружје и онда више нисмо имали с чим држати стражу на «Економији».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се те страже после више нису одржавале нигде на пунктовима који су раније били?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја не знам за даље али ја сам био овде распоређен, без оружја нисмо ишли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте такође да је био тај један капетан бивше ЈНА и товарнички свештеник Бурик?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да то сам чуо да су они дошли да су водили Бурика, да је он с њима контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми почев од десетог па надаље, 10.10. колико сте Ви видели униформисаних и оружаних мештана Ловаса, тих дана, колико је Ваших мештана Срба било у униформи, почев од 10. па надаље, не мора неки прецизан број али оквирно, које сте Ви виђали тих дана?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па већином су сви, кад су дошли у село, кад су упали ови, већином су сви обукли онда те униформе, сиво-маслинасте, чак су касније неке Хрвате звали, нудили им да обуку да буду као у стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било тако тих униформисаних мештана Ловаса, по некој Вашој грубој процени?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја Вам то не могу рећи јер нисам се могао кретат не знам куда да знам колико је било по броју точно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте приметили неко плакатирано обавештење, задње упозорење граанима или тако нешто да је било истакнуто по селу, писмени неки плакат где је неко упозорење грађанима на понашање?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, плакате, плакате, ја се не сјећам да је било али знам да су нас упозорили да морамо носити, ми Хрвати, бијелу траку око руке, то су нам рекли да се распознаје да смо ми Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви носили ту белу траку?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Носио сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте такође овај први налет и тај напад, навели и куће које су гореле и једног момента сте рекли да сте испред куће Андрије Мартиновића видели тело Јосипа Краљевића.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ми смо видјели, кад смо долазили у Задругу, да лежи тамо, то је мало ближе од његове куће према задрузи, да лежи човјек, касније смо чули да је то Краљевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то Томислављева улица где сте видели његово тело?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то улица Томислављева, где сте видели тело Јосипа Краљевића?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, улица Томислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога сте помињали ово затварање у те канцеларије изнад механичке радионе и говорили сте да су нека лица ту довођена и испитивана, да сте Ви у разговору са њима сазнали и ко их је испитивао и рекли сте овде: «око 15 сати пустили су кућама жене и децу», па сте рекли.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Није око 15, било је касније мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније мало, је ли тако? Па сте рекли том приликом да Вас је Милан Радојчић и Предојевић Душан, а данас сте исправили Ђуро Продановић, су вас затворили по радионама и канцеларијама. Реците ми на који начин сте то ви били затворени, је ли то било под кључем или је ту била нека стража испред или шта се, на који начин је остварено то затварање?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Кад су жене и дјецу пустили онда су нас прво у радиону затворили, било је два три стражара и касније, пред

ноћ, су нас пребацили горе у те канцеларије, онда су ови направили списак који су тамо а било је неколико стражара вани, пред канцеларијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то закључавало или је само била та стража па сте на тај начин?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Била је стража, то су врата обична, нису се закључавала ништа, али су они били пред вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између осталих лица за које сте споменули, иначе сте овде пред судом у Осијеку помињали више затворених лица, поменули сте Јосипа Јовановића, један од затворених, шта се десило с тим човеком касније, имате ли неких сазнања?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па касније сам чуо да је, ја не знам где је убијен али нешто не знам тачно, он је био на испитивању исто и не знам шта се с њим, углавном знам да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте споменули да је био затворен Ивица Видић, да ли знате шта се с тим човеком десило?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па он је био исто касније с нама тамо ону ноћ прије него што смо ишли на минско поље, али је он ујутру издвојен и касније сам чуо да је исто убијен у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте исто тако да су били затворени ту у простору Задруге Петар Бадањак и Никола Бадањак? Да ли знате шта се тим људима десило?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па и они су исто убијени, не знам на који начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте Луку Балића исто да је био затворен у простору Задруге, значи тај?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Јесте и он је ујутру вођен на испитивање и кажем био је сав изобличен од батина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Лука Балић ишао са Вама до минског поља?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја сад не сећам се тачно да ли је ишао, ми смо кренули, ко је ишао у колони иза не могу ја знати тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови двојица Петар Бадањан и Никола Бадањак?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте такође да је овом приликом био затворен Зоран Кризманић, мислим на ово затварање у задрузи?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па било нас је тамо пуно, видели смо се, не могу ја сада знати колико нас је било и ко је био све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Занима ме да ли имате неких сазнања шта се с овим Зораном Кризманићем десило?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па чуо сам касније да је он не знам где и како убијен, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћа Жељко и Дарко Павлић, Ви сте овде споменули да сте видели да су по лицу имали озледе кад су доведени ту код Вас и да сте сазнали да их је испитивао и тукао Жељко Брајковић?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, Жељка Брајковића сам видео кад су довели горе, сад не знам који је, једнога од њих је тамо на оном горе код кухиње ударио и кад су их доводили тамо су их на двориште гурнули и бацили доле, видели смо да су озлеђени и после су довели горе, касније су их одвели горе тамо у опћину доле у подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неких сазнања шта се са њима десило?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па исто су наводно убијени кад смо ми на минско поље они су у селу негде убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте пред судом у Осијеку 1993.године изјашњавали се о овом јутру 18.10.1991. године, па сте ту спомињали да је претучено 20 људи, да је Љубан Деветак одредио да сви претучени иду на брање грожђа. Да ли се сећате те Ваше изјаве?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нисам разумео шта сте рекли да је Љубан наредио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је Љубан Деветак одредио да претучени иду на брање грожђа?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па одређено је да идемо сви на брање грожђа. Љубан Деветак је дан прије одредио кога ће он извести, кога је одвео тамо, касније смо чули преко у Задругу и у кућу Франчишковића мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али Вам ја овде предочавам шта сте рекли 1993. године, цитирам Ваш исказ, само мало саслушајте: «Претукли су око 20 људи, одмах затим одређено је да сви претучени иду на брање грожђа, то је одредио Деветак Љубан. Био је присутан заповедник специјалаца ЈНА и затим је тај заповедник специјалаца наредио да сви идемо брати грожђе». Је ли тако било?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, прво је било речено да ће само ови а онда су рекли идемо сви, ипак је то прошло 18 година, не могу сад сваку станицу да се сјетим, није ситница али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас и враћам на ове раније исказе. Помињали сте пред судом у Вуковару 17.06.2004. године да је неки распоред за рад давао Милан Радојчић. То причате о периоду после овог догађаја на минском пољу?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Он је наводно водио све послове око Задруге и он је давао, били су ови који су још водили распоред ко ће где радити у Задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте 11. и 12.03.1996. године давали изјаву истражитељима Хашког тужилаштва спомињући онај први тренутак када су испред Вашег дворишта били Душан Грковић, Мирко Рудић, Милан Радојчић, Боро Зораја, Милан Девчић, помињали сте да су са њима били непознати људи за које сте Ви сматрали да су неки четници, имају кокарде, беле орлове, српске заставе итд., на прсима?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте тада «Ти људи за које сматрам да су били четници ишли су улицом пуцајући из машинки убацујући бомбе у поједине куће. Једну бомбу су убацили у кућу Јосипа Паше. Видео сам кад су». Молим?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Код Јосипа Паше преко пута су бацили преко неком тамо је био напуштени подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то видели?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад сте рекли «Видео сам како су запалили кућу Томислава Балића».

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин они то пале куће?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па била је експлозија и кућа је планула, не знам на који начин они су палили, то је једно 200 метара од моје куће можда и више, не знам ја на који начин су палили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, јесу ли нешто бацали тамо или долазили и палили?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте и раније пред судом у Осијеку и пред истражитељима Хашког тужилаштва помињали да је неко говорио ослободио вас је Жељко Крњајић?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, то је кад су нас довели у Задругу горе, ја се не сећам неке, знам да је прао и ноге кокаколом и рекао је каже «Ево дошли смо ослободио вас је Жељко Крњајић и нема више

културе, запалили су вам цркву и направиће вам једну нову цркву праву».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли тог дана горела црква?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Јесте. Кад су нас одвели горе пролазили смо крај цркве али ја станујем испод цркве, становао сам онда, сад сам у Слатини и пролазили крај цркве и црква је већ горела скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у неким ранијим навратима црква такође гађана?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Црква је гађана, торањ је био погођен, то је било прије сад не знам колико точно али погођен је торањ и срушен је горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тог дана је поново опет горела црква?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Горела је кад су они, кад су ишли, кад смо ми ишли у подруме и чули смо пуцњаву и онда кад су нас извели, долазили су одозго селом, кад су нас извели после водили горе, крај цркве смо пролазили и видели смо да гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте овде спомињали пред истражитељима Хашког тужилаштва такође Ваше сазнање од ових људи који су долазили претучени ту горе у те канцеларије да испитују Жељко Крњајић, Љубан Деветак и да су ту неки капетан Љубо и Петроније а овде додајете сад да је неколико пута Боро Зораја, који је на себи имао маскирну јакну и Милан Девчић, који је био у полицијској униформи бивше Југославије долазили су, испитивали су нас о оружју?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па да то су испитивали доле и сви су тражили оружје, навраћали су неки ко је имао оружје нека преда да му неће ништа бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте рекли «Чуо сам да је Девчић лично испитивао поједине заробљенике и да их је при томе тукао»?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Причали су тако, тако су причали ови који су се враћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте такође изјавили «Те ноћи су издвојили око 15 заробљеника и пребацили их у зграду Месне заједнице»?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Међу њима су били Жељко, ови Павлићи и Дарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате поред њих двојице још неких људи који су тад издвојени, спомињали сте број од 15?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја се не сећам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког човека Рудолф Јонак?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог човека негде видели или да ли је тад био с вама затворен или у некој другој ситуацији негде га видели или чули?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не сећам се да сам њега видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Алојза Кризманића, име оца му је Ђура?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тог човека сећате?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања да ли је био негде затворен или сте евентуално били негде са њим Ви затворени?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па био је он, онда су га одвели једанпут баш је био код моје куће па су га одвезли горе, где су га затворили не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте истражитељима Хашког тужилаштва причајући о 17. октобру 1991. године рекли «Када смо стигли на место састанка осим Деветка тамо сам видео и Милана Радојчића».

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: За Деветака сам сада сигуран али ако сам онда изјавио, сад су већ сјећања мало избледела, сад не могу потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом сте спомињали неке ново придошле непознате Србе који су вам наредили да у колони један по један пређете на другу страну улице и да станете испред капије Задруге.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, ми смо били испред старе зграде Задруге, то је преко пута, они су отворили врата улазна на новој тамо и стали су преко и рекли су да један по један улази унутра и претресали су нам ако је ко имао неки ножић то се сматрало да је оружје, узели су им.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можете сетити ти ново придошли Срби које Ви спомињете, шта су то, јесу ли то нека војна формација, на који начин можете ли некако да их опишете?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: То су били рекао сам те неке као маскирне униформе неугледне, прљави су били, било је зараслих, не знам како да их другачије опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте изјавили да по уласку у двориште, значи ту кад сте уведени у то двориште ту испред те механичке радионе, кажете: «У дворишту сам видео Љубана Деветака који нам је наредио да станемо у врсту један поред другог, поред Деветака ту су били и Петроније као и Деветаков пратилац Коста. Коста је на глави носио капу убијеног свештеника Бурика».

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да. Дајем то, касније кад смо прешли, у кухињу кад сам прешао радити, он је сам рекао да је то капа од овога свјећеника Бурика из Товарника и да је, како је он рекао, пао низ ступе и сломио врат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била капа тог Косте, је ли то била неке боје, је ли можете да опишете?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била та капа свештеника Бурика, какве је боје?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Црна је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црна?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Црна капа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте пред истражитељима Хашког тужилаштва спомињали неки списак да је прављен у ноћи између 17. и 18.10., списак вас ту који сте, ко је то правио?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, да, по ноћи, ја не знам ко је био унутра и онда правили су неки списак, ја не знам кога, да ли оне који су чланови ХДЗ-а или не знам точно, углавном су направили неки списак и наводно су ујутро те ту људе и највише тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињете Ви од те ноћи да Вам је једини познати човек био Миодраг Новаковић и то неки од 15 година а да су ови други били непознати?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па, да ови су били што су поставили тај пушкомитраљез, то је било од ове, шта сам рекао, те који су дошли тај дан, касније сам видео да су тога Новаковића довели горе и он је био целу ноћ тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље сте овде изјављивали да је ујутру: «дана 18. октобра ујутру, дошао Деветак, Радојчић и неколико непознатих људи за које су нам казали да су припадници Специјалне јединице а

који су такође били у униформама ЈНА, без ознаке војних чинова, ушли су у трпезарију задружне зграде, тамо су се нешто договарали а с времена на време излазио би по један од њих и по имену прозивао неког од заробљеника, Лука Балић, Марко Видић, Марин Мађаревић» и даље причате да су увођени тамо на испитивање и крвнички претучени. А ко то излази и прозива ове, Луку?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ја сад не могу се сјетити ко је излазио, углавном је неко изашао и рекао ко да иде унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте овде такође на страни 8, да је Петроније покушао да одсече бајонетом косу Јосипу Туркаљу званом Јоја.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да је почео да му чупа косу и тако даље. Реците ми Ви сте овде исражителјима Хашког тужилаштва описали Петронија, рекли сте да је из Панчева, да је провео четири године у затворској самици, да је висок, светле косе, јаке грађе, кратко подшишане косе, храпавог гласа, стар приближно око 40 године. Реците ми овај опис, мене занима ајде овај визуелни опис, одакле Вам ово сазнање да је тај човек из Панчева?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Касније сам чуо зато што је овај мали Новаковић то причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте овде рекли да је Деветак позвао Милана Рендулића, званог «Бува», локалног Србина из Ловаса и да је са њим био Илија Кресојевић и да је Рендулић стао на чело колоне, а Кресојевић био на зачељу?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па да, овај нас је водио, наводно су рекли да он зна пут и да он води куд требамо ићи, али је и овај био кажем на зачељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље сте овде на страни 9 описујући ваше кретање према, прво оно кретање према тој Јакшиној њиви, рекли да су припадници Специјалне јединице остали на друму, па у вези тога хоћу да Вас питам да ли сте Ви уочили када су они ушли у детелину ти припадници Специјалне јединице. Да ли су одмах ушли за Вама у детелину и кад сте се кретали према Јакшиној њиви или је њихов улазак у детелину био кад сте Ви се кретали према «Борово» фабрици?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ми смо први морали ући на дјетелину, за нама су ушли ови што су били у тим неугледним унформама, како сам ја рекао а овај вод војске је ишао горе цестом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад моје питање гласи: Да ли су они, Ви описујете два кретања, значи једно кретање је било по ширини детелине према Јакшином винограду и друго кретање према «Борово» фабрици кад сте се окренули. Да ли су они одмах ушли за вама у детелину или тек после кад ви идете према «Борово» фабрици?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја знам да су они нас натерали горе да идемо и били су тамо иза нас и рекли су да се окренемо и да идемо онда према погону и они су се распоредили исто по ширини како смо ми кренули према погону «Борово».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде давајући изјаву истражитељима Хашког тужилаштва означили неке људе као специјалне јединице а друге као четнике. На основу чега сте тад правили такву разлику, једни су Специјална јединица а други четници?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па зато што су они тако се представљали, онај је рекао каже «Моји специјалци долазе и водиће вас тамо». Ја не знам како бих другачије то рекао. Тако је било речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли у сећању да ли је неко од тих људи које означавате као специјалне јединице имао неке чиновне да сте ви то приметили?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па једино је овај био, мислим да је водник био овај што је заповедао с тим водом што је касније наредио да се иде на разминуравање, вадити мине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми том приликом, значи и у том кретању тамо до те локације, до те ливаде и на самој ливади када сте били ушли у ту ливаду, да ли вама наређује само једно лице или је та наредба долазила од више њих?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па једино само да сам чуо да иза нас вичу да идемо напред и да трљамо ногама, не знам ко је наредио ни, јер нисмо се смели окретати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате ни од кога је долазила та наредба у смислу да ли су то од тих четника или од тих специјалних јединица?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Ови што су били иза нас, што су дан прије дошли, они су за нама ишли и рекли да морамо трљати ногама и ићи према «Борову» погону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ви сте истражитељима Хашког тужилаштва помињали да је ту дошло до неке свађе између команданта Специјалних јединица и четника у смислу да четници су нам наредили да ипак устанемо, значи после те експлозије и тог пуцања четници су нам наредили да ипак устанемо и да они који су лакше рањени треба поново да се поређају у врсту и да поново крену преко поља а тај командант Специјалних јединица се ту нешто противио, у вези тога су се свађали?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Чуо сам да је овај што је био горе, тај што сам рекао да је ваљда водник био да је рекао да су то одскочне mine и ако кренемо даље да ће њих горе побити и да не идемо, да не устајемо и да не идемо даље и касније оно чуо сам кад је овај капетан неки који је био долазио из Шида да је питао шта раде ти цивили на минском пољу, значи они су знали какве су mine биле тамо постављене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми господине Балићу реците ти ново придошли Срби које Ви видите први пут 17-ог испред Задруге тамо који су вам рекли да ту улазите ту испред те капије, јесу ли ти људи били с вама ишли на детелину и тако до те локације?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Они су нас водили и тјерали горе да идемо, иза нас су били и они су пуцали по нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су вас ти људи уводили у простор Задруге 17.10?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Они су да прегледали нас и водили тамо и чували цијелу ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте такође у Вашем исказу да су неки људи били ножем убодени па реците суду да ли сте приметили ко то боде ножем и која су то лица убодена ножем?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја знам да је Бошко Љубац био, овај Бођанац био убоден у бутину, а то је било у оној гужви кад су тукли, тукли су сви редом у овоме дворишту Задруге и онда кад се сјате сви на једнога не знам ја ко га је убио, ко га је убо. Углавном он није могао ићи даље и тамо су га на оној окуки убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Бошко Бођанац? Јесте ли приметили да је још неко убоден ножем или не?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па било је пуно њих који су криви а ко је био убојен ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Љубана Деветак из ситуација кад сте га Ви виђали да ли је био у цивилу, у некој униформи, како је тај човек био обучен?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја нисам га пуно виђао али обично сам га видео да је био у цивилу, имао је неку јакну ја мислим на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је мени остало нејасно помињете нешто да сте изашли из Ловаса 24.11. а у овим ранијим изјавама стоји 24.12.?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: 12-ог на Бадњак, 24.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте изашли из Ловаса?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Изволите даље.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су наоружана лица која су 10.10. дошла испред Ваше куће извршила претрес Ваше куће?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нису, само су испалили један метак кроз врата или два, не знам тачно, али нису вршили претрес.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко је по Вама након 10.10. представљао власт у селу?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Оппростите нисам чуо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко је по Вама након 10.10. имао власт у селу?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па кога год смо питали за нешто рекли су да Љубан Деветак има власт и да су они основали своју ту полицију, тек касније је било ови преузели су нешто, ови давали су наводно исказнице војска, ЈНА али касније су опет добили наређење да морају препустити и све кога год смо за нешто питали рекли су то морају питати Љубана Деветак.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. А ко је представљао полицију у Ловасу у то време?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па полицију је овај, како се он зове, онај у униформи он је био у полицији и прије, сад се не могу, блокира ме, Девчић како се зове, Милан мислим да је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте присуствовали једном скупу који је одржан 11.10. у кино дворани и на ком скупу је Љубан Деветак одржао неки говор?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: 11-ог сам ја био затворен у Задрузи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала. Да ли је 18.10. неко од затворених Хрвата у дворишту Задруге тучен, заправо у дворишту Задруге а не само у просторијама Задруге?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па у дворишту је доста њих тучено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињао је то више пута.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Кажем, једино Лука Балић први кад је изашао он је већ био у лицу сав отечен, онда су касније почели доле тући све редом све које су имали ваљда на списку.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је тада било ко у дворишту Задруге, било ко од затворених Хрвата или од наоружаних лица помињао мине или минско поље?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, нико није спомињао мине ни минско поље него су рекли да идемо као брати кукурузе или грожђе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли можете да се сетите које лице или лице које је припадало некој од наоружаних формација ту издало наређење да се затворени Хрвати построје у колони?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја не знам, дошао је један он је био неки њихов заповједник, а не знам који је био, од које постројбе и, знам да је и дан прије био, то вече неко спомињао да има војника једног негде у тенку, да наводно му је погинуо и они су онда водили, ја не знам точно ко је био, нити имена, не могу, а и ове све по надимцима се највише чуло и ко је запамтио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је вама познато како су сахрањени Хрвати и где, који су погинули у нападу на Ловас и касније?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па да, то кад сам радио у кухињи они су причали да је на гробље ископан један ров, и они су ишли купити мртве по селу и тамо су их сахрањивали у тај ров на гробљу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли вам је познато да су Хрвати из Ловаса након напада обављали неки принудни рад, вођени на принудни рад?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па сви смо морали ићи радити, дошли су, ишли су, правили спискове, распоређивали ко ће ићи гдје радити. Да се морамо сви јавити у Задругу и онда су тамо правили распоред ко ће гдје и ко ће шта радити. Ја сам, опростите, ја сам гумарски радник, кад сам дошо у радиону, кад сам прешо после кухиње у радиону, ја и још један водоинсталатер и ковач, морали смо мијењати мотор на аутобусу, мада то никад нисмо радили. Касније су мене метили на овај, возити тај утоваривач који ја никад изнутра нисам видео, али

кажем сједи и вози. То је тако било, што нареде морали смо ићи радити.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су вама за кретање кроз село биле потребне неке пропуснице?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, ја сам био изван пункта овога доле, то је наша улица, зовемо је Жабар то је исто у склопу Томиславове улице, и ту је била у Јакоба Пеулића кућа, и ту је била смјештена једна, не знам колко их је било, и ми смо морали имат пропуснице да можемо изаћ или ући поред ових, поред те страже.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте пропуснице добијали у згради полиције?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па то се тамо морало и тражити. То се морало ићи горе у полицију и тражити.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих вас питала само, када сте ви изашли тог десетог из куће, на позив, ви сте ту видели, видели сте Девчића, Радојчића, Зорају и после колико, ког времена ви крећете па видите да црква гори и видите тело Краљевића?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја не знам, ми смо негде можда пошли око подне или можда један сат, не знам точно колко је било кад смо ишли горе, црква је горела, тако негде, не могу точно одредити сада.

НАТАША КАНДИЋ: А Девчић и Радојчић у ком су правцу они отишли од ваше куће?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Они су отишли даље према крају улице.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли то пролази поред куће Мартиновића?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, не, ова кућа Мартиновића је горе у центру села, а ја сам доле на крају села, већ мислим испод цркве кад се спусти доле низ брдо, тамо је моја кућа, и онда још има једно 300 метара можда улице, четиристо. Они су отишли тамо према крају улице, а црква је већ горела.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи да они од ваше куће нису ишли тим путем?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Они су дошли одоздо.

НАТАША КАНДИЋ: Они су, е сад.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Дошли су до моје куће, дошли су из центра села у ствари, са оне стране села.

НАТАША КАНДИЋ: Значи дошли су из тог правца, јесу ли, кад су они дошли, кад сте ви изашли из куће, јесу ли гореле те куће и црква, јесте ли видели?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па то кад смо ишли горе видели смо да гори, кад су нас водили.

НАТАША КАНДИЋ: Да, а то нисте могли да видите кад сте изашли из куће?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па чули смо да пуца горе, оно као да гори, нисам знао шта гори док нисмо прошли крај цркве и ове куће од Краљевића.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, стално неко говори нешто, не може да се чује, неки из. Када сте Новаковића, и питала вас је судија овог малолетника Новаковића видели у задрузи, шта је он, је ли он био у некој униформи, војсци, полицији?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Он је обуко униформу и тамо дали су му да се игра, он је био, колико, петнаестак година, ја не знам колко онда био, и он је тамо исто с њима тамо одао, наводно је ујутру је дошао до овога Луке Балића и тражио сат од њега. Цјелу ноћ је био углавном тамо с њима.

НАТАША КАНДИЋ: Када је то било 17. поподне, ви кажете негде око пет сати, било издвајање, и онда кажете да је прво позван тај радни вод, па је онда Деветак сам одвајао, је ли тако?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да ми објасните, како то да вас није издвојио?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја не знам, јер кажем он је рекао ко ради у кухињи или у радиони да изађе и да ће ићи кући или ван тамо био је. Ја сам исто иступио и још неки, он је онда рекао не, ја ћу сам одредити ко ће изаћи.

НАТАША КАНДИЋ: А шта сте ви тада мислили кад сте гледали то одвајање, како, на основу чега он то врши, на основу нечега?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нисам могао знати шта ће се десити, јер касније су нам рекли, каже сваку ноћ по нама пуца снајпер, сад ћете ви ту сједети и ако пуца зна се шта ће вам бити.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте то чули, ко је то рекао сваке ноћи?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па то су ови што су нас чували, ја њих нисам познавао, они су дошли тамо и.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то речено тада 17.поподне или следећег јутра, када је то речено, кад сте то чули?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Тог 17. навече, кад су нас поставили да сједимо у.

НАТАША КАНДИЋ: На клупе.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: У задрузи на тим клупама.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате ко је ту од тих био, да ли се сећате Петронија, Косте кога помињете?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, Петроније, био је тај Петроније, он је исто тукао цијелу ноћ, мало-мало ко је спустио се да заспе, он је знао доћи и ударити, водио је још неке вани и тако. Било је малтретирање и тукли су.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Коста био ту? Коста да ли је, кога сте помињали као пратиоца, је ли био те ноћи ту?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да, да, а Коста, за Косту су рекли, он је највише био са Љубаном Деветаком, за њега су наводно рекли да је као његов телохранитељ.

НАТАША КАНДИЋ: А помињали сте неког Љубу?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Љуба, звали су га капетан Љуба, он је исто као долазио касније као да је био неки командир у тој полицији њиховој, па су га звали капетан Љубо и он је знао долазит у кухињу, јер долазили су сви тамо кад су нешто требали јести.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли био тог 17.поподне, 17. јесте ли га видели?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не сећам се точно да је он.

НАТАША КАНДИЋ: А 18. ујутру?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не знам, не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми ово за 18. ујутру, помињете стално заповедника ЈНА. А у ком смислу заповедник, да ли он формира и води ту колону цивила или по неком обележју?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па он нам јавио и ово, како ћемо, да идемо сви на ту бербу, и по том закључујем да је био заповедник, да заповиједао с њима.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли га и и касније када сте на детелини видите тог истог заповедника?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нисам њега видео, онда, него сам видео једнога, кажем био је водник, он је био мало, њега сам виђао прије, так да сам га запамтио, јер сам ја рекао да је дај спаси нас, видиш да ће нас све побити. Али нико није чуо и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кад смо већ овде, тај што је рекао кога ви спомињете као заповедника, па пред истражитељима Тужилаштва командант специјалних јединица, који је рекао идете сви у бербу. Је ли он има неки чин па сте ви закључили да је заповедник или сте једноставно на основу тог његовог понашања закључили да је заповедник?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: На основу понашања сам закључио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли ви њега видите само том приликом када колона креће, или га видите и касније?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Касније ја нисам видио, јел кажем онда је, не знам, не знам да сам га касније виђао.

НАТАША КАНДИЋ: Али ви кажете у оној изјави Окружном суду у Осијеку, ви кажете четници су викали да устанемо и да идемо даље, но заповедник војске заповједио да сви легнемо у канал и тражио да се јаве добровољци који ће ићи даље да разминирају. Ко је сад тај заповедник?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја сам видио да је био горе неки који је тим водом заповиједао, имао је неке ознаке, оне, ја мислим да је водник био неки, који је тај водио.

НАТАША КАНДИЋ: Значи то је друга особа, то није онај заповедник кога ви видите?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, не онај, ја не знам где је онај био и с ким је онда и отишо. Ја знам да сам овога видео а дал је онај исто био негде присутан то не могу рећи.

НАТАША КАНДИЋ: Помињали сте, само није јасно, кад се појављује неки официр који долази, зауставља се и каже шта радите, откуд ти цивили у минском пољу. Кад се то догађа?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па то је кад су већ ови почели, кад је овај одредио ко ће ићи вадити мине, ја сам већ био отпузао горе, чуо сам да долази возило и чуо сам да је неко викао шта раде цивили у минском пољу.

НАТАША КАНДИЋ: Само да, можда ја нисам разумела, ко и поред, после мине, ко каже, ко наређује да се настави са разминирањем?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па то је овај горе, ови што су били на цести, тај њихов, тај који је заповедао с тим водом, он је, ја сам чуо да је он викао, каже имам рањеног војника, то су мине ове одскочне, немојте

да иду даље јер ћемо сви погинути. И он је онда одређивао ко ће ићи вадити мине.

НАТАША КАНДИЋ: А он је одређивао ко ће онда даље у разминирању, јел тако?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А овај Ђука.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Мислим ја сам отишао, ја сам отпузао после и онда не знам ко је даље водио то.

НАТАША КАНДИЋ: А кад ви видите тог официра који се зауставља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли га видите ви, ја сам вас разумела да сте ви само чули то?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, није јасно, није јасно.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нисам га видио него сам чуо да је дошло возило и чуо сам да виче неко шта раде цивили у минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Јел то значи да га ви не видите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објаснио је сад да га није видео.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Нисам га видио.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. А шта сте чули?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Чуо сам да је питао шта раде цивили у минском пољу.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, јесте ли ви морали да носите белу траку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су Срби мештани Ловаса ишли такође да обављају неке послове по наредби, брање кукуруза, јабука, грожђа?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па они су нас тјерали да идемо, ја сам, кад сам већ прешао у овај, у Задругу радит, онда смо морали ићи вадити, ко је имао нафту и не знам нешто тако, што је требало донети у Задругу.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су Срби ишли на исту врсту послова као и ви?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, они су само нас водили да идемо, увек је, неког су послали с нама да пази на нас.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, да ли је неко од Хрвата ишао на сахране својих, било оних који су убијени 10., у период до 18., 18. или касније, да ли знате нешто о томе?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па ја не знам за друге, али када је мој отац 21.11. умро, онда су мени дозволили да идем на гробље да га сахраним, они су уствари.

НАТАША КАНДИЋ: С ким сте ишли?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Био је тај, то су Хрвати сахрањивали, било је одређено неки који су ишли и сахранили.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је вама дозволио, кога сте питали?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па мени је дошо овај, како се он, овај Рудић Миленко је дошао по мене на Економију и рекао да ми је отац умро и да су дозволили да ће га сахранити и да ће они направити као лијес неки и тако су сахранили.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, али јел вам он каже, ко вам каже да ви можете да идете да га сахраните?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па он ми је рекао да можем ићи.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Рекао је он да ми је дозвољено, да ће га сахранити и послао је ту екипу и они су, дошли су и.

НАТАША КАНДИЋ: А рекао је, ви сад кажете да је дозвољено и да можете. Ко је то дао дозволу да ви можете да идете?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па не знам ко је дао дозволу, али ми је Миленко то рекао, и онда сам морао ићи, доктор је дошао и издао је ону потврду, и дошли су ови, екипа та што је била Хрвати који су одређени за сахрањивање, они су дошли са трактором и одвели су ме и сахранили оца.

НАТАША КАНДИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање господине Балићу, када сте спомињали ову војну полицију која је дошла дана 11.октобра, то сте и данас рекли а и истражитељима Хашког тужилаштва да су они тамо дошли у јутарњим часовима, у двориште Пољопривредне задруге, рекли сте тада било је очигледно да наши чувари и остали припадници паравојних снага нису срећни због тога. Реците ми.

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Тако су, они су рекли каже шта су ови већ дошли тако рано. То сам чуо точно да је рекао овај, ови што су чували нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се задржава та војна полиција тад?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па они су били кратко доле у овоме, у задрузи, онда су отишли ја не знам куда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их после виђали, сем тог дана?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли тужилац неких додатних питања? О чему се ради?

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Немам питања, али имам примедбе на начин како испитују пуномоћници оштећених. Да не наводим сада примере мислим да сте и ви то могли да чујете. Она га пита шта је мислио, зашто је Љубан издвојио ове људе, а он каже ради послова одређене врсте у задрузи, а иза тога иде питање, а шта је он мислио и зашто, он је већ одговорио, очекује се одговор, срећа да је сведок, мислим кад пуномоћник оштећених пита сведока, сведок што шта може да каже, и оваква питања нису дозвољена, или да ли си био 11. у пет сати поподне, када је Љубан Деветак држао, или да ли је било присилног рада. То је питање недопустиво да се пита да ли је било рада, присиљен рад је кад се гомила камења сели с једног места на друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако немате, да завршимо сведок је тамо у судници, ако нема више за сведока ништа да констатујемо да је довршено сведочење. Молим? Ако се тужилац сложи са допунским питањима, поштоваћемо ЗКП с обзиром да нема више исцрпљивања сведока. Кад сте били на реду могли сте да питате шта год сте хтели и колико сте хтели, ако се тужилац сложи, може.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Слажем се судија, али дозволите само, сматрам да је крајње неопходно за поступак да имајући у виду да су поједина питања где је сведок давао различите одговоре, поједина нова питања су отворена токо одговора сведока на питања која су постављена након мог постављања питања. Ја сматрам да је сасвим јасно да је потребно разјаснити одређена питања која су остала неразјашњена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се саглашава тужилац са допунским питањима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа онда седите. Поштоваћемо ЗКП, имали сте изјаву комплетну Хашког тужилаштва, шта год сте хтели могли сте да предочите, шта год сте хтели могли сте да питате, нећемо исцрпљивати више сведока.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Али не може по један круг судија, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја, тако је по ЗКП-у, сагласност странака једино може да дође у обзир кад сте постављају допунска, кад тужилац предложи сведока једино тужилац има право на допунска питања. Можете да седнете.

Довршено сведочење.

Господине Балићу да ли има нешто што вас нико није питао а ви сматрате да треба да кажете?

Сведок АНДРИЈА БАЛИЋ: Па не знам сада да бих имао нешто рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам што сте дошли у суд у Вуковару да сведочите. Довршено. Сачекајте мало, имам да обавим нешто. Драган Бачић нека изађе овамо. Господине Бачићу, што сте ви суду приложили онај налаз крви са резултатима глукозе 43,5?

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Па да имам шећер, значи да сам имао шећер, а приложићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које сврхе сте то приложили, ко вам је то рекао да приложите?

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Нико ми није рекао, сам због здравственог стања, пошто, због уношења хране, значи ја, јуче сам, позлило ми, сав се почнем да тресем кад не једем, морам сваких сат времена да једем, донећемо, нисам сад понео, сутра ћу вам донети картон за шећер и донећу вам картон колико после тога, значи имао сам 26, 13, 11, 7, значи то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд је прибавио од Војномедицинске академије, приложивши оно што те ви приложили.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Војномедицинска академија одговара да сте ви приложили фалсификат, да се то односи на Сташевић Радета, да оно нису ваши резултати, управо оно што сте ви приложили.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Па ништа, приложићемо од докторке, надам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам због чега господине Бачићу ви можете у вашој одбрани да причате шта год хоћете, међутим кад суду приложите неки доказ то не сме да буде фалсификат.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Није фалсификат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је кривично дело, ја.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нећу о томе да расправљам сад у овом моменту.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Па сад ћу ја да вам кажем судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу ово да проследим Петом тужилаштву.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су надлежни за то, а ја сам само хтела да знам.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Ја нисам имао здравствену књижицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, сачекајте. Ви сте без икакве потребе донели то, нисте тог дана, ви сте били у судници, и тако даље, па сам хтела да видим што сте то доносили суду, оно што се приложи мора да буде веродостојно, не смеју се фалсификати прилагати суду.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Ја нисам имао књижицу, дечко је на своје име, значи он је на своје име ми извадио. Ја сам извадио крв и мокраћу он ми је, значи ја пошто нисам осигураник а пошто ми је било, да није ми он изашао у сусрет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је потпуно небитно, то ћете можда у неком другом поступку причати.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Али битно је, битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не желим то сад овде да расправљам.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Значи морам да донесем сад од моје докторке и онај картон да сам шећерни болесник, не верујете, значи ја сам фалсификовао да нисам шећерни болесник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него је нама ВМА одговорила да резултати који су приложени суду односе се, који су приложени односе се на пацијента Сташевић Радета и да је.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Па није он пацијент он уопште, техничар, ради као техничар на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је на том документу преправљено име Драган Бачић, и да је додато да терапија инсулином, па ја вас питам, ви оног дана кад сте мени то приложили, ви ни једног момента не рекосте да је то туђа књижица.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Човек је учинио мени да ми није тад учинио, ја бих умро за два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте то преправљали?

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Нисам ја преправљао, значи судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете се вратити, ја не желим уопште о овоме даље да дискутујем.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Па како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да се вратите на место.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Па не могу да се вратим, сад морам да се смирим.

Адв.СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Колегенице, он је имао пар испада ако се сећате и овде, прекидали смо суђење, правили паузу кад је имао проблема са притиском и све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не ја само кажем да је оно од ВМА нама презентирано да је то фалсификат.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: Да ми није човек изашо у сусрет ја бих умро за три дана.

Адв.СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Рекао да је шећераш и тако даље, стварно није имао, он је тек сад регулисао то здравствено осигурање, према томе никаква намера није вама, била да било кога доведе у заблуду, ја сам.

Опт.ДРАГАН БАЧИЋ: То ми је задња намера.

Адв.СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја сам доле био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ја и онако по службеној дужности морам то да проследим тужиоцима. Губимо време, у неком поступку ће тамо то да се разреши.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида у 13.06 часова и биће настављен дана:

- 26.11.2009.године са почетком у 09.30 часова.

Значи овако, то сам вам већ на почетку рекла, сутра ће уместо овог сведока Лутровић Антуна који је најалост негде у болници збринут доћи сведок Љубица Божић и остаје онај Јосип Кувеждић који је раније саслушаван у новембру месецу у одсутности.

Па шта? Не, не, није никад саслушавана а то је једна од оштећених и по новом предлогу тужиоца, тужилац је доставио списак свих оштећених које треба да саслушавамо. Читајте списе па ћете знати. Па шта сад ја треба вама да препричавам за кога је сведок везана, па мислим то. Па дајте молим вас, ово је несхватљиво да ви мене испитујете, читајте предмет па ћете знати на кога се односи.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА